

CÂTEVA REFERINȚE ISTORICE PRIVITOARE LA SATUL GLĂVĂNEȘTI (JUD. BACĂU)

Cosmin NIȚĂ¹

Cuvinte cheie: Glăvănești, boieri, mănăstirea Răchitoasa, vânzare, cumpărare, judecăți

Keywords: Glăvănești, boyars, Răchitoasa monastery, sale, purchase, trials

Actualul sat Glăvănești este situat în comuna omonimă, din zona de S-E a județului Bacău, care este compusă din satele Frumușelu, Muncelu, Putredeni și Răzeșu. În zona actualului sat a existat probabil locuire încă din a doua jumătate a secolului XIV întrucât, la 24 iulie 1428 domnul Alexandru cel Bun i-a întărit lui Sinata și fraților lui, Toader și Berea „trei sate, unul pe Zeletin, unde este casa lui, și, pe Frumușel, unde au fost Dragoș, și, pe Tutova, unde este cneaz Ciorsac”². Acest document se păstrează, în prezent, doar în copii traduse din prima jumătate a secolului XIX iar despre exemplarul original se știe că, în 1829, era în posesia răzeșilor din satul Frumușelu³.

Vreme de aproape un secol, informațiile documentare despre această așezare lipsesc dar, în ziua de 27 iunie într-unul din anii 1517-1522, Ștefan voievod a întărit Neagăi și verilor primari Iane, cu fratele lui Petre și sora lor, Leanca, copiii Banului și lui Glăvan pisar și lui Mihai, feciorii Armencii, un sat „anume Sănătești, unde au fostu casa moșului loru Sinat, de pe Zeletinu, în parte de gios, ce să numește acum Glăvănești”⁴. În urma împărțirii moșiei între urmașii lui Sinat, a rămas „în parte Neagăi și veriloru, lui Ion i Petri, și surorii lor Lencăi, feciorilor Banului, giuătate de bucată de pământu din hotarul Sănăteștilor, unde au fostu casa Sinatului, giuătate parte din gios, și moara pe Zeletinu, și iarăș(i), în parte slugii noastre, credinciosului Glăvan pisar, frățane său Mihului, ficiorilor Armencii, au rămas cealată giuătate de sat din Glăvănești, giuătate parte din sus, și moara pe Zelitinu”⁵. În temeiul acestui document, vechea proprietate a lui Sinat a fost divizată pentru întâia dată și anume, în satele Sănătești și Glăvănești.

Satul Sănătești era amplasat în extremitatea de N a actualului sat Glăvănești, unde, la sfârșitul secolului XIX, era atestat *Iazul Sănăteștilor* și tot atunci, se amintește de niște

¹ Complexul Muzeal Național „Moldova” – Muzeul de Istorie a Moldovei, IAȘI.

² DRH, A, Moldova, I, p. 111-112, nr. 76.

³ ANI, mss. 573 (Condica Mănăstirii Răchitoasa), f. 130.

⁴ DRH, A, Moldova, IV, nr. 78, p. 130-132.

⁵ *Ibidem*.

ridicături de pământ pe locul unde ar fi fost satul⁶. În prezent, toponimul „La iaz” este încă folosit de către locuitorii satului⁷ iar în memoria colectivă se păstrează informația conform căreia în zonă, ar fi existat și o moară pe apă⁸. În spațiul denumit „La fântâni” ar fi fost vatra inițială a satului Glăvănești, fapt verosimil întrucât în această zonă sunt multe izvoare care și, în prezent sunt parțial captate de fântâni cu cumpănă și cișmele. Această sursă de apă a putut favoriza așezarea primilor locuitori în această zonă.

La 16 martie 1528, Petru Rareș a întărit lui Glăvan pisarul, fratelui său, Mihul și surorii lor, Bolcăi, „jumătate de bucată pământ, din hotarul Sănăteștilor, unde au fost casa moșului lor Sinat, la Zeletin, care acum se numește Glăvăneștii, jumătate ce din sus și mori în Zeletin”⁹. Despre cealaltă parte de sat, Sănătești, se știe că la 8 aprilie 1545, Petru Rareș a întărit lui „Ion Bănilă, frățâne-său, Dămăcuș, i Toader, i Lazor, i Nechita, i surorilor lor Sorii i Marinei” o parte din sat pe care o cumpărase cu 160 de zolți de la „Stanei i surorii sale, Sora, i fetelor lui Toader Stănilă, i nepoatei lor, Neagăi, fetei lui Mogoș”¹⁰. Acest moment marchează cea de-a doua divizare atestată a proprietății inițiale. Studiind documentul din 27 iunie 1517-1522, se observă că, Ion Bănilă, împreună cu frații și surorile lui, au cumpărat partea care revenea Neagăi, fata lui Ion Mogoș, și de la fetele lui Toader Stănilă, Stana și Sora. Ion Bănilă este cu siguranță unul dintre urmașii fiilor Banului, prezent în documentul emis de către Ștefăniță voievod. În actul din 1517-1522 este prezentă și Neaga iar în cel din 1545 este arătată ca fiind fiica lui Ion Mogoș. Aceasta, împreună cu mătușile ei, a vândut partea ei lui Ion Bănilă. Acest Ion Bănilă ar putea fi Ion, prezent în documentul din 1517-1522, dar este puțin probabil întrucât frații consemnați aici au numele diferite față din cei prezenți în actul din 8 aprilie 1545. Cel mai probabil, acest Ion ar putea fi unul dintre urmașii fiilor Banului și anume: Ion, Petre și Leanca, trăitori pe la 1520. Această asociere are la bază numele Banul care s-a transformat în Bănilă¹¹. La 8 mai 1587, Ioana Mirăneasa, fata lui Ion Plăcintă, împreună cu Vasile și Drăguțul, ginerii lui Dămăcuș¹², a cumpărat de la Roman, Ionașcu fiul lui Toader și

⁶ Theodor N. Ciuntu, *Dicționar geografic, statistic și istoric al județului Tecuciu*, București, Stabilimentul Grafic I.V. Socecu, 1897, p. 93, 183. Se mai consemnează că satul ar fi dispărut din pricina holerei.

⁷ Informație orală Nița Paraschiva.

⁸ Dorinel Ichim, Constantin Popa, *Comuna Glăvănești – județul Bacău. Monografie etno-istorică*, Onești, Editura Magic Print, 2013, p. 99.

⁹ DIR, XVI/1, p. 267-268, nr. 235.

¹⁰ ANI, mss. 573 (Condica M-rii Răchitoasa), f. 117 v.

¹¹ Bănilă este forma de genitiv a lui Banu (Cf. N.A. Constantinescu, *Dicționar onomastic românesc*, București, Editura Academiei Republicii Populare Române, 1963, p. 190); <https://dexonline.ro/definitie/Ban/definitii> (accesat. 05.01.2023).

¹² Probabil fratele lui Ion Bănilă.

Ionașcu fiul Nastei, nepoții lui Ion Bănilă, a șasea parte din satul Glăvănești, cu 80 de taleri¹³. Deja se ajunge la o divizare accentuată a moșiei inițiale.

La începutul secolului XVII, marele vornic al Țării de Sus, Cârstea Ghenovici¹⁴, a cumpărat părți din satul Glăvănești în două rânduri, conform documentelor cunoscute până în prezent. Astfel, mai întâi a cumpărat, la 3 februarie 1605, o jumătate din a treia parte de la Pintilie, fiul lui Nistor, nepotul lui Dumitru, cu suma de 80 de taleri¹⁵ iar la 18 martie 1606, a cumpărat iarăși jumătate din a treia parte de la „Ionașcu, feciorul lui Toader, și cu semințiile sale lui, și altu Ionașcu, feciorul Nastei, și cu semințiile lor, Roman, toți nepoții lui Ion Bănilă, precum au vândut toată parte lor și a moșului lor a lui Ion Bănilă”, pentru 40 de taleri¹⁶. Se poate afirma că s-a încercat o reîntregire a unei vechi stăpâniri funciare. Peste câteva decenii, la 8 martie 1636, fetele și nepoții lui Cârstea Ghenovici și-au împărțit proprietățile rămase din urma lui. Astfel, a treia parte din Glăvănești a revenit Schivii și copiilor ei: Ghiune, Maria, Nastasia, Irina, Tofana și Anisii¹⁷, și Anghelinei¹⁸ și copiilor ei: Dumitrașcu, Crăciun, Costandin, Neculai, Parvanu, Postolachi și surorile lor, Tofana, Nastasie, Ilența/Ilinta¹⁹ și Mărie. Jumătate din a treia parte din sat, jumătate din iazul Rusei și o parte din partea lui Tofan Repede au ajuns în

¹³ DRH, A, Moldova, VIII, p. 240, nr. 192.

¹⁴ A fost căsătorit cu Anghelina, sora lui Grigorcea Crăciun, mare vornic, care era vară cu fiii lui Ion Moțoc, mare vornic, și nepoată a soției lui Frunteș pârcaș. De-a lungul carierei a deținut mai multe dregătorii: pârcaș de Neamț (1588-1591), mare vornic al Țării de Sus (1594-1595, 1600-1607) și mare vornic al Țării de Jos (1612-1616). A fost ctitor al Mănăstirilor Florești și Grăjdeni din jud. Vaslui (Nicolae Stoicescu, *Dicționar al marilor dregători din Țara Românească și Moldova, sec. XIV-XVII*, București, Editura Enciclopedică, 1971, p. 299-300; Mihai Bogdan Atanasiu, *Din lumea cronicarului Ion Neculce. Studiu prosopografic*, Iași, Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”, Iași, 2015, p. 275, 301, 305).

¹⁵ ANI, ms. 573 (Condica M-rii Răchitoasa), f. 128 v; Petronel Zahariuc, Florin Marinescu, *Documente de la Ieremia Movilă din arhiva Mănăstirii Vatoped*, în *Movileștii. Istorie și spiritualitate românească*, II, *Ieremia Movilă. Domnul. Familia. Epoca*, editori Ștefan S. Gorovei, Maria Magdalena Székely, carte tipărită cu binecuvântarea Înalț Prea Sfințitului Pimen, Arhiepiscop al Sucevei și Rădăuților, Sfânta Mănăstire Sucevița, 2006, p. 310, nr. 18 (rezumat după orig.).

¹⁶ ANI, ms. 573 (Condica M-rii Răchitoasa), f. 128; Petronel Zahariuc, Florin Marinescu, *op. cit.*, p. 312, nr. 24 (rezumat după orig.).

¹⁷ Schiva a fost căsătorită cu Dabija, atestat în 1626 ca mare paharnic. Au avut împreună șase copiii: Nastasia = Ionașco Cârjeu; Gheone; Maria = P. Bogdan; Anisia, al cărui fiu era „frate” cu Constantin Cantemir; Irina = Mărza și Tofana = Adam căpitan (Nicolae Stoicescu, *op. cit.*, p. 393).

¹⁸ Anghelina a fost căsătorită cu starostele Vasile Bujoreanu. Un descendent al acestora a fost Pavel Bujoreanu (fost sluger – 1684, mare jitnicer – 1686, mare sluger - 1686) (Nicolae Stoicescu, *op. cit.*, p. 300, 361-362).

¹⁹ Despre Ilinta se știe ca a fost căsătorită cu Boja căpitan și au avut o fiică, Ruxandra (Mihai Bogdan Atanasiu, *op. cit.*, p. 148).

posesia Nastasiei, fiica Schivei, care, la 1 aprilie 1664, le vinde lui Statie²⁰. Nastasia, împreună cu soțul ei, mai cumpărase o parte din moșia satului de la un anume Vasile, fiul lui Dănau²¹, parte care a fost vândută tot lui Statie. Un alt nepot al lui Cârstea Ghenovici, Ionașco, fiul lui Toderășcu cămărașul, intrase în posesia unor părți de sat ce aparținuseră lui Tofan Repede și Dănau, pe care, la 29 octombrie 1657 le-a vândut lui Gheorghită Boul biv cupar²².

În timpul domniei lui Vasile Lupu, în Moldova s-au așezat mai mulți greci dintre care putem să-l amintim pe Statie/Stamate Hiotul – Sacazlău, originar din satul „Porațe”, venit în țară ca negustor. Între timp, situația lui financiară a devenit una foarte bună iar în anul 1647 s-a căsătorit cu Tudosca, fiica lui Dumitrașcu Boul²³ care era soră cu Gheorghită Boul²⁴ și vară cu Safta, doamna lui Gheorghe Ștefan²⁵. Astfel, prima tranzacție prin care Statie a cumpărat părți din Glăvănești a avut loc la 27 martie 1645, când Ștefan, Luca și Dobratie, feciorii Mușei a lui Penteleiu, au vândut lui Statie vameșul, pentru 7 galbeni, a patra parte „satu, din câmpu, din pădure și cu loc de prisacă și cu vad de moară”²⁶. În acest caz, se presupune că Penteleiu este aceeași persoană cu Pintilie prezent în actul din 3 februarie 1605. Este posibil ca traducătorul/copistul să fi transcris greșit numele Pintilie.

Tot Statie a cumpărat, între 1649-1654, de la Tofan și Luca, împreună cu frații săi, Dorofie și Ion, părți din satul Glăvănești, și anume: „despre răsărit a patra parte iar despre apus, a tria parte, cu vatra de sat și cu vad de moară cu aoș de fănu, de amândoă părțile și loc de prisacă” pentru suma de 14 ughi²⁷.

O altă vânzare a fost prilejuită în perioada 1 septembrie 1648 – 31 august 1649 când Candachia cu fiul său, Ștefan, au dat lui Samsonel „din vatra satului un bătrân cu pomăt, cu loc de pământuri, cu loc de fănu și de prisacă” pentru că acesta a plătit răscumpărarea lui Ștefan „i-au dat un cal și l-au scos din temnițe”²⁸. Ulterior, sluga lui Isar, cândva între lunile septembrie – decembrie 1657, a vândut părțile primite de la Candachia, lui Gheorghită Boul pentru suma de 64 lei²⁹. Gheorghită Boul a mai cumpărat,

²⁰ ANI, mss. 573 (Condica M-rii Răchitoasa), f. 124v.

²¹ *Ibidem*, f. 128 v.

²² *Ibidem*, f. 124 v.

²³ Mihai Bogdan Atanasiu, *op. cit.*, p. 39, Nicolae Stoicescu, *op. cit.*, p. 406-407.

²⁴ Petronel Zahariuc, *Țara Moldovei în vremea lui Gheorghe Ștefan voievod (1653-1658)*, Iași, Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”, 2003, p. 464.

²⁵ Mihai Bogdan Atanasiu, *op. cit.*, p. 39. Statie a deținut mai multe ranguri la curtea domnilor Țării Moldovei și anume: mare vameș (18 sept. 1644), vistiernic III (4 mai 1646 – 14 aug. 1648), vistiernic II (22 febr. 1649 – 18 febr. 1652, iunie 1658), mare sluger (15 iunie 1659 – 21 ian 1663), mare jitnicer (24 iulie 1660 – 20 aprilie 1661), mare sluger (27 ian. 1664), mare clucer (7 martie – 1 sept. 1667, 10 febr. – 27 iun. 1669) (Nicolae Stoicescu, *op. cit.*, p. 442).

²⁶ ANI, mss. 573 (Condica Mănăstirii Răchitoasa), f. 123.

²⁷ *Ibidem*, f. 125.

²⁸ *Ibidem*, f. 123.

²⁹ *Ibidem*, f. 123v-124.

la 29 octombrie 1657, de la Ionașco, fiul lui Toderașcu cămărașul, nepotul lui Cârstea vornic, părțile de sat cumpărate de la Tofan Repede și Dănău pentru 15 ughi³⁰. Părțile de sat cumpărate de Gheorghită Boul au fost hotărnicite după 1 iulie 1660, când Ștefăniță Lupu a poruncit slugilor sale, Machidon și Iorga, fost stolnic, să meargă „la <sat> la Benești și la sat la Glăvănești și să străngeți oameni buni și bătrâni, din sus și din gios, și să aliageți toate cumpărăturile și moșiile ce va avia și sluga noastră, Ghiorghită ci-au fost cupar”³¹. Se pare că a avut loc o încâlcire de hotar al celui cărui i se alege partea. Este o reflexie a deselor vânzări și a fărâmițării. Gheorghită Boul a vândut, la 27 februarie 1663, toate părțile cumpărate de el lui Statie postelnicul și soției sale, Tudosca³². Această vânzare s-a făcut în familie deoarece soția lui Statie, Tudosca era soră cu Gheorghită Boul³³, prioritatea în cumpărarea unui bun avându-o membrii familiei, conform statornicului drept de preemțiune.

În aceeași perioadă, Nastasia, fiica Schivei, nepoată a lui Cârstea Ghenovici, vornicul, care era căsătorită cu Ivașco Cârjău, a cumpărat – înainte de 1 aprilie 1664 –, partea din Glăvănești a lui Vasile, fiul lui Dănău, „lui au vândutu toată parte tătăne său, lui Dănău, din satu din Glăvănești cu vatra de satu, cu vad de moară în Zălitin, cu săpături, cu pometu, cu delnițe de fănu, cu tot venitul”³⁴. La 1 aprilie 1664, Nastasia împreună cu copiii săi, Ionașcu, Pătrașcu și Anița, au vândut jumătate din a treia parte din satul Glăvănești lui Stamate pentru 60 de galbeni iar „drese ce am avut de întăritură de la Irimie Movilă v(oi)e vod pre aceia din a trie parte din sat din Glăvănești giunăte încă am dat dumisale”³⁵. Aceasta nu mai poseda documente pentru alte părți de moșie întrucât le pierduse „însă drese ce am avut pe aceste părți de ocenă ce scriu mai gios nu i-am dat dumisale sulgerului Statie căci că le-am pierdut”. Aceste părți fără „drese” proveneau de la Rusa, jumătate de iaz, „și parte lui Tofan Repede despre apus din vatra satului, și din țarnă, și din fânațe, și din păduri”³⁶. Este posibil ca în „dresele” pierdute să fie marcată vreo sciziune între urmași.

Statie a mai cumpărat, la 10 martie 1667, de la Tănas(ă), feciorul lui Grigore din Fechetești, jumătate de bătrân, ce era tot o cumpărătură de la Tudor de Chiliani pentru 20 de lei³⁷. Înainte de moarte, la 29 ianuarie 1679, State și-a făcut testamentul, și a împărțit averea între soția lui, Cărstina, și mai mulți nepoți. Unul dintre nepoți, Dima, fiul lui Zota din Galați, deși i-a produs pagubă, anume „i-a mâncat” o sumă mare de bani, 1 500 lei, a

³⁰ *Ibidem*, f. 124 v.

³¹ ANI, Mănăstirea Răchitoasa, VI/8.

³² *Idem*, mss. 573 (Condica M-rii Răchitoasa), f. 124.

³³ Mihai Bogdan Atanasiu, *op. cit.*, p. 39, Nicolae Stoicescu, *op. cit.*, p. 406-407; Petronel Zahariuc, *op. cit.*, p. 464.

³⁴ ANI, ms. 573 (Condica M-rii Răchitoasa), f. 128 v.

³⁵ *Ibidem*, f. 124v.

³⁶ *Ibidem*.

³⁷ *Ibidem*, f. 125.

primit totuși „ca s(ă) nu hie cu blăstăm și i-am dat danie, pentru sufletul meu, toate părțile, câte mi-au fostu de cumpăratur(ă) den seliște, den Glăvănești și den Băicani, ce sântu pre apa Zeletinului, în ținutul Tecuciului, ca să-i hie direaptă moșie și cucunilor lui, în véci”³⁸. Se pare că Statie a murit la scurt timp după aceasta deoarece nepotul său, în loc să păstreze părțile de sate moștenite, le-a vândut, la 18 mai 1679, lui Enache clucерul pentru „trei sute cincizăci de lei bani de argint și i-au dat lui Enache cluceriul și toate zapisăle, dresăle câte sânt de la unchiul lui, Statie”³⁹. Această vânzare a fost întărită de domnul Gheorghe Duca câteva zile mai târziu, la 22 mai, în document menționându-se părțile din satul Glăvănești cumpărate de Statie de la Nastasia, nepoata lui Cârstea Ghenovici, Dumbravă, Ioana fiica lui Toader de Chilian, Rusei, Tofan Repede, Nastasia fiica lui Grigorie și părțile de la Tofan, Luca și Dobratie⁴⁰. Se poate observa că, la momentul vânzării, cele două sate erau fără locuitori, fiind consemnate ca seliști⁴¹.

Odată cu vânzarea lui Dima din 18 mai 1679, apare un nou personaj în rândul proprietarilor satului Glăvănești și anume Enache (Cunupi), fiul lui Eremia Cârștian și a fiicei stolnicului Dumitrașco Gheuca⁴². Eremia, tatăl lui Enache, a fost fratele lui Eustratie Dabija, domn al Țării Moldovei (1661-1665)⁴³. Enache a fost căsătorit cu Safta, fiica lui Statie din a căror căsătorie au rezultat doi copii, Ilie și Apostol⁴⁴. De-a lungul carierei sale politice a deținut mai multe ranguri: spătar II (20 aug. 1666 – 5 febr. 1667), spătar (iulie – 7 nov. 1667), paharnic II (11 iulie 1668 – 1 iun. 1670), mare clucер (10 nov. 1672 – 4 martie 1674) și clucер (28 febr. 1679)⁴⁵. A decedat în martie 1681 fiind înmormântat la mănăstirea Răchitoasa⁴⁶. Ilie, fiul lui Enache, a moștenit majoritatea averii de la tatăl său și a deținut importante dregătorii precum: postelnic (22 mart. 1683 – 15 oct 1685), mare clucер (iun. 1686 – 15 ianuarie 1690), mare sluger (1692), ispravnic de Tutova (1693), mare stolnic (dec. 1695 – 14 sept. 1700), caimacam (sept. 1703), mare spătar (sept. 1703 – dec. 1704)⁴⁷. Ilie Enache a rămas cunoscut în posteritate pentru rolul avut în uciderea fraților Velicico și Miron Costin la 2 decembrie 1691⁴⁸.

³⁸ Petronel Zahariuc, *Câteva testamente moldovenești din secolele XVII-XVIII*, în *SMIM*, vol. XXXIX, 2021, p. 12, 32-35, nr. 1;

³⁹ ANI, ms. 573 (Condica M-rii Răchitoasa), f. 125.

⁴⁰ *Ibidem*, f. 125-126.

⁴¹ *Ibidem*, f. 125.

⁴² Cătălin-Valentin David, *Eremia, fratele lui Eustratie Dabija voievod*, în „Carpica”, XXXIX, 2010, p. 136-140; Nicolae Stoicescu, *op. cit.*, p. 399; I. Tanoviceanu, *Marele spătar Ilie Țifescu și omorârea lui Miron și Velișco Costin*, în *AARMSI*, XXII, 1910, p. 809.

⁴³ *Ibidem*.

⁴⁴ Nicolae Stoicescu, *op. cit.*, p. 399; I. Tanoviceanu, *op. cit.*, p. 809. După moartea Saftai s-a căsătorit cu Anița vistierniceasa, fiica lui Dumitrașco Nacu, mare paharnic.

⁴⁵ Nicolae Stoicescu, *op. cit.*, p. 399.

⁴⁶ I. Tanoviceanu, *op. cit.*, p. 812.

⁴⁷ Nicolae Stoicescu, *op. cit.*, p. 399.

⁴⁸ I. Tanoviceanu, *op. cit.*, p. 807-844.

Enache a cumpărat proprietăți în satul Răchitoasa începând din 23 aprilie 1677⁴⁹ pentru a ridica aici o mănăstire⁵⁰. Prima biserică a mănăstirii a fost zidită din lemn și a purtat hramul *Adormirea Maicii Domnului*. La data de 18 martie 1681, Enache a făcut un schimb cu Episcopia Romanului pentru un loc ce avea să fie dăruit mănăstirii Răchitoasa⁵¹ și până la 16 iunie 1681⁵² acesta a decedat, iar administrarea proprietăților a revenit fiului său, Ilie. Între timp, Ilie a dăruit mănăstirii Răchitoasa, conform dorinței tatălui său, părți din satele: Răchitoasa, Răchitiș, Sparta, Cârna, Țerincute, valea Lupoia, Glăvănești, Băicani, Motoșeni, Spria, Șendrești, Oprișesti, Colonești, prisaca de la Cucora, prisacă la Rogojeni, loc de prisacă la Gura Boroaiei, vii la Costești și Dobrinești, în ținutul Tecuciului. Toate aceste proprietăți au fost întărite mănăstirii Răchitoasa la 15 octombrie 1696⁵³.

Construcția acestui lăcaș de cult a generat cumpărarea mai multor proprietăți pe care ctitorul avea să le facă danie ulterior. Și satul Glăvănești din ținutul Tecuci a fost cumpărat de Enache clucerul de la nepotul lui Statie, Dima, în virtutea înrudirii prin alianță și a dreptului de preemțiune, Enache fiind căsătorit cu fiica lui Statie, Safta⁵⁴. Practic, prin vânzarea lui Dima, satul a revenit tot în cadrul familiei. Ulterior, a ajuns în proprietatea mănăstirii Răchitoasa, pentru care, la 15 octombrie 1696, domnul Antioh Cantemir a dat un act de întărire deoarece: „iaste lor danie sfintei mănăstiri de la Enache, ce au fostu cluceru, dată de multă vreme de cându au fostu biv Enache cluceriu”⁵⁵.

Chiar dacă satul era dăruit mănăstirii și ctitorul acesteia a avut acte de întărire în cursul anului 1697 „Burciul și Ion, cumnatul Burciului, și Postolache și Grigorie Toporaru și alte sămințai a lor” s-au judecat cu Ilie Enache arătând că o parte din satul Glăvănești le aparține astfel, „au scos ei și niște urice vechi trăgădu moșie de pe Ilinca, fata lui Ion Bănilă, care să răspunde în urice zicându ei că sântu dintr-însul”⁵⁶. Ilie a demonstrat, pe baza uricelor primite de la urmașii lui Cârstea Ghenovoci că urmașii lui Ion Bănilă au vândut părțile lor de sat în vremea lui Ieremia Movilă⁵⁷.

⁴⁹ CDM, IV, p. 57, nr. 57.

⁵⁰ Despre Mănăstirea Răchitoasa a se vedea: Laurențiu Chiriac, *Monumente medievale din zona Bârladului*, ediția I, Iași, editura Kolos, 2007, p. 273-276; Idem, *Mănăstirea Răchitoasa*, în „Carpica”, XLI, 2012, p. 262-265; G. Balș, *Bisericile și mănăstirile moldovenești din veacurile al XVII-lea și al XVIII-lea*, București, Institutul de arte grafice „E. Marvan”, p. 236-237; Melchisedec Ștefănescu, *Notițe istorice și arheologice adunate de pe la 48 mănăstiri și biserici antice*, București, Tipografia Cărților Bisericești, 1885, p. 296-308.

⁵¹ CDM, IV, p. 147, nr. 597.

⁵² *Ibidem*, p. 156, nr. 641.

⁵³ ANI, ms. 573 (Condica M-rii Răchitoasa), f. 58-61.

⁵⁴ Nicolae Stoicescu, *op. cit.*, p. 399.

⁵⁵ ANI, ms. 573 (Condica M-rii Răchitoasa), f. 126v.

⁵⁶ *Ibidem*, f. 126.

⁵⁷ *Ibidem*, f. 126: „Ilie stolnicul scos-au un ispisoc înainte divanului domnii mele de la Irimie Movila v(oie)vod, întru care scrie precum au vândut Ionașcu feciorul lui Toader și cu semințaiile lui și altu

În anul următor, la 20 ianuarie, Ilie Enache împreună cu fratele său, Apostol, a reconfirmat mănăstirii Răchitoasa dania satului Glăvănești⁵⁸. După această reconfirmare, la 25 februarie 1698, mănăstirii Răchitoasa i-au fost întărite satele Glăvănești, Cârna, Sparta și Greci din ținutul Tecuciului și satul Diviceni din ținutul Tutovii⁵⁹.

În anul 1697, Ilie Enache, împreună cu soția sa, Tofana, a făcut o nouă biserică la mănăstirea Răchitoasa, din piatră, ce păstrează o inscripție cu data de 24 octombrie 1697⁶⁰.

Ctitorul, simțind că sfârșitul lui este aproape, și-a redactat testamentul, împreună cu soția sa, în care arată că: „o biserică care din munca și osteneala noastră am făcut de piatră unde dintâi și din început au descălicat și au făcut o biserică de lemnu tată mieu, Enache ce au fost clucer mare. Ac(u)mu în urma părintelui nostru, miluindu-ne Dumnezeu, noi am mai silit una pentru focul, alta pentru traiul că lemnul petrece viața mai scurtă iar piatra viața mai lungă”⁶¹. Copilul său, Gavriil, a rămas conform dreptului de ctitorie „să fie slugă și paznicu bisericei”⁶². Tot aici era menționat că în caz că Gavriil va muri fără urmași toată averea urma să rămână mănăstirii Răchitoasa⁶³. După moartea lui Enache avea să administreze averea lor și va purta de grijă mănăstirii Tofana care a primit ca sarcină a „istovi zidul la mănăstire [de incintă] și încă și un răndu sau doaă sau câte va pute să fie nevoitor să facă chiliile de piatră”⁶⁴. Tofana s-a îngrijit de mănăstire terminând chiliile de construit. În privința îmbogățirii patrimoniului lăcașului de cult, la 8 ianuarie 1716, în urma unei înțelegeri cu Anița visterniceasa, care a fost cea de a doua soție a lui Enache clucerul, tatăl lui Ilie Enache, aceasta a dăruit mănăstirii satul Sănătești⁶⁵, în contul

Ionașcu, feciorul Nastei, și cu sămințările lor, Roman, toți nepoții lui Ion Bănilă, precum au vândut toată parte(a) lor și a moșului lor, a lui Ion Bănilă, din giumătate de satu din Glăvănești a triia parte Cârstei, ce au fostu vornic mare”.

⁵⁸ *Ibidem*, f. 127.

⁵⁹ *Ibidem*, f. 127-128v.

⁶⁰ G. Balș, *Bisericile și mănăstirile moldovenești din veacurile al XVII-lea și al XVIII-lea*, București, Institut de arte grafice „E. Marvan”, 1933, p. 237.

⁶¹ ANI, ms. 573 (Condica M-rii Răchitoasa), f. 32-32v (Copie).

⁶² *Ibidem*.

⁶³ *Ibidem*.

⁶⁴ *Ibidem*.

⁶⁵ Într-o hotarnică din anul 1779 a moșilor Sănătești și Stăniliești aflăm următoarele informații: „... am mers la numita moșie și am strâns pe toți răzășii și înpregiurași acei moșii și cerând să ne arăte dresi, scrisori cât și marturi a oameni bătrâni și așa cu toții fiind de față întâi mi-au arătat o hotarnică a răposatei Aniței Mitroai vorniceasă ce au ținut răposat Mitre vor(nic) de Țara de Gios de la vlet 7215 dec(hem)b(rie) 6 în care hotarnică arată că moșia Stănilieștii și Sănăteștii au umblat pe 7 bătrâni anume Costandin Vechiu Dămăcuș, Nechita, Gale, Prale, Ciomărtan, Ichim și dintru acești 7 bătrâni au tras vor(niceasa) Mitroai pe zapesi de cumpărătură și de daniu ci au avut trei bătrâni și a patra parte dintr-un bătrân și au rămas și răzășilor de stăpânește 3 bătrâni și 3 părți dintr-un bătrân cum și răzăși de stăpânești intra-cestași chip ne-au arătat că de la hotărâțul Mitro(a)i încoaci au

unei datorii care a avut-o la Ilie⁶⁶. Anița a dăruit „acestu sat ce s-au numit mai sus anume Sănătești de la țănutul Tecuciului sfintei mănăstiri Răchitoasei, cu heleștei, cu mori gata, cu casă, cu biserică și cu tot venitul”⁶⁷. Despre satul Sănătești s-a amintit deja că este partea de nord a moșiei Glăvănești, amplasată între actualele sate Glăvănești și Răzeșu, iar hinterlandul acestuia se învecina la N cu acela al fostului sat Băicani (de pe raza actualului sat Motoșeni) iar spre NN-V cu satul Țăpoaia, cunoscut în vechime sub numele de Stănișesti, Stănileşti sau Drăgoești⁶⁸. Anița vistierniceasa a fost fiica lui Dumitrașco Nacu, văr cu Ștefan Petriceico voievod. În perioada 1655-1676 tatăl ei a deținut rangurile de postelnic, mare jitnicer, vistiernic, mare pitar și mare paharnic⁶⁹. A fost căsătorită cu Isar vistiernicul, Enache clucerul și cu Mitrea Apostol vornicul. Singură sau împreună cu primul ei soț, Isar, a cumpărat mai multe părți din satul Sănătești în perioada 7 mai 1680 – 19 noiembrie 1684⁷⁰. Conform informațiilor de pe niște pietre de mormânt, s-a observat că, în biserica mănăstirii Răchitoasa au fost înmormântați Enache vel clucer, Ilie Enache împreună cu soția Tofana (+1727) și fiul, Gavril (+ 1735)⁷¹. Tot aici, mai exista o piatră de mormânt pe care Anița vistierniceasa a făcut-o pentru fiul ei, Irimie, în anul 7188 (1679-1680)⁷².

Deși Gavriil a mai trăit până la 1735, după moartea Tofanei, rudele acestora, Iordache Cantacuzino, vel spătar, și Toader Palade, vel ban, au solicitat domnului Grigore Ghica întărirea închinării mănăstirii Răchitoasa la mănăstirea Vatoped de la muntele Athos, fapt pentru care a fost emis documentul din 8 ianuarie 1729⁷³. La 10 ianuarie, reprezentanții ctitorilor au emis un document prin care au anunțat această închinare la mănăstirea Vatoped pentru buna administrare: „deci și noi, neamul acum mai pre urmă, cu toți socotindu pentru mai bună stare(a) ei văzându și alte mănăstiri ce sânt închinare la Sfânta Gora <și> la Sănae, sânt schivirnisite și stare(a) lor este mai bună și celor ce le-au ziditu iaste vecinică pomenire”⁷⁴.

rămas stăpânitori pe acești 3 bătrâni și 3 părți dintr-un bătrân și la acel hotărât au eșit moșie Stănileşti și Sănătești 4963 stănjini” Spre finalul hotarniciei se consemnează „... cum și hotarnica Mitroai de mai sus arată într-acesta chip arată ca tot locul de Stănileşti s-au găsit 4963 stă(n)j(ini), din care somă de stă(n)j(ini) s-au scos 2304 stă(n)j(ini), 2 palme supt stăpânire vor(nicesei) Mitroai pe 3 bătrâni și o patra parte dintr-un bătrân și 1775 stă(n)j(ini), 6 palme, s-au găsit supt stăpânire răzășilor de Stănileşti...” (Idem, mss. 574, f. 22-30v). În urma studierii mai multor surse s-a observat că partea răzeșilor era în zona actualului sat Țăpoia din com. Motoșeni, jud. Bacău.

⁶⁶ ANI, ms. 573 (Condica M-rii Răchitoasa), f. 116v-117 (Copie).

⁶⁷ *Ibidem*, f. 116v-117 (Copie).

⁶⁸ A se vedea: ANI, ms. 574 (Condica M-rii Răchitoasa).

⁶⁹ Nicolae Stoicescu, *op. cit.*, p. 421.

⁷⁰ ANI, mss. 573, f. 114-115v (nr. 4, 5, 7, 8, 9).

⁷¹ Melchisedec Ștefănescu, *op. cit.*, p. 305.

⁷² *Ibidem*, p. 306.

⁷³ ANI, mss. 573 (Condica M-rii Răchitoasa), f. 32v-33.

⁷⁴ *Ibidem*, f. 33-33v.

Astfel, mănăstirea Răchitoasa cu întreaga avere a ajuns să fie administrată de mănăstirea Vatoped până la secularizarea averilor mănăstirilor închinat din decembrie 1863.

În anul 1734, Ioniță căpitan, fiul lui Ilie paharnic, nepotul lui Statie, a încercat să redobândească mai multe moșii avute de unchiul său, pe care domnul Constantin Mavrocordat i le-a întărit la 15 iulie 1734, printre acestea fiind Băicani și Glăvănești din ținutul Tecuci⁷⁵. Acestea au fost moștenite de Dima dar le-a vândut lui Enache clucerul pentru ca mai apoi să dăruite mănăstirii Răchitoasa. Conform documentelor anterioare aceste moșii au rămas în continuare în posesia mănăstirii deoarece, la 28 noiembrie 1741, același Constantin Mavrocordat a întărit satele mănăstirii, printre care și satul Glăvănești⁷⁶. Tot aici sunt consemnate și primele obligații ale oamenilor din Glăvănești față de așezământul monahal și anume: „tot omul ce va șădea pe moșiile mănăstirii, oricine și ce fel de obraz ar fi, să aibă a sluji mănăstirii 6 zile într-un an, ori la ce l-ar pune și pe hrana ce ar avea pe moșia mănăstirii să-și dea dijma pe obicei, i oamenii care i-au apucat banii steagului pe moșiile mănăstirii, tot acolo să șază”⁷⁷.

Următoarele știri despre locuitorii din sat apar în recensămintele rusești din anii 1772-1774 când, printre satele mănăstirii Răchitoasa, este consemnat și satul Șoldia despre care Dorinel Ichim arată că era o parte din moșia Glăvăneștilor⁷⁸. Satul Șoldia, menționat în recensământ, nu are legătură cu satul Glăvănești, fiind amplasat la cca. 6,5 km NN-V de noua vatră a satului Glăvănești, la sud de actualul sat Țăpoia, unde pe la 1890, se păstra acest toponim pentru „pădurea Șoldia”⁷⁹. Probabil, în a doua jumătate a secolului XVIII, satul a devenit seliște, locuitorii părăsind moșia din pricina instabilității generate de dese războaie care s-au desfășurat pe teritoriul țării. La 8 august 1756⁸⁰ și la 8 ianuarie 1759⁸¹ mănăstirea Răchitoasa a primit mai multe scutiri de taxe printre care se numără și „zece oameni poslușnici, oameni streini, fără de bir în vistierie”. La 29 iunie 1794, domnul Mihail Șuțu a întărit mănăstirii Răchitoasa „cinspărzăce ludi, oameni hotar, fără de bir în visterie, și fără nici un amestec de dare cu alți lăcuitori ai țarei”⁸² deoarece

⁷⁵ ANIC, *Documente modovenești*, inv. 1931, XLII/13: „Constantin Nicolae v(oie)v(od) întărește uric lui Ioniță căpitan, fiul lui Ilie paharnic, nepotul lui Stamatie fost mare postelnic următoarele părți sau sate întregi: Vartici și Cetereni, țin. Cărligărtura, Drujineni și Floceni, țin. Iași, Benești pe Dobrotfor, Țigănești, Lighidișeni și Oprișești, țin. Tecuci, Glăvănești, Băicani și Cropcești, țin. Tutova. Hotare. Scrie Tănăsie Măcărescu uricar”.

⁷⁶ Corneliu Istrati, *Condica lui Constantin Mavrocordat*, vol. II, Iași, Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”, 2008, p. 520, nr. 1302.

⁷⁷ *Ibidem*.

⁷⁸ Dorinel Ichim, Constantin Popa, *op. cit.*, p. 59.

⁷⁹ Theodor N. Ciuntu, *op. cit.*, p. 201-202.

⁸⁰ ANI, ms. 573 (Condica M-rii Răchitoasa), f. 42.

⁸¹ *Ibidem*, f. 42 v.

⁸² *Ibidem*, f. 45 v.

lăcașul a rămas fără oameni motivând că „din întâmplărilor vremilor puținii oameni s-au înprăștiat”⁸³. Probabil, odată cu aceste scutiri au fost aduși locuitori din Muntenia, din zona de munte, care erau cunoscuți sub numele de *mocani*⁸⁴. Numele de familie din satul Glvănești sunt de origine munteneste, cele mai des atestate fiind *Radu* și *Vlad*, chiar și în prezent locuitorii din Glvănești se autointitulează *mocani* iar cei din satele înconjurătoare sunt numiți *cojan*⁸⁵. Conform argumentului lingvistic, se afirmă că locuitorii din Glvănești au vorbirea asemănătoare cu cei din zona Întorsurii Buzăului sau cu a celor din zona Bran⁸⁶. Prima mențiune despre locuitorii satului Glvănești care are legătură cu ocupația lor de bază, oieritul, este din anul 1803 când în sat erau 97 de oameni plătitori de taxe iar despre așezare se consemnează că avea „oi și loc îndestul”⁸⁷. În *Condica vistieriei Moldovei* din 1816 se menționează că erau 100 de oameni plătitori de taxe și trei scutiți de către Mănăstirea Răchitoasa⁸⁸. Tot despre sat se arată că avea „stani de oi, loc de hrană îndestul”⁸⁹.

Prima catagrafie fiscală păstrată a locuitorilor satului Glvănești datează din anul 1831, când aici locuiau 174 de oameni dintre care: cinci preoți, 4 dascăli, 22 bătrâni nevolnici, 22 văduve, un mazâl, trei ruțași, un ficior de privilegiat fără dare, 66 birnici havațeți, 15 slujii scutite, unul fără căpătâi, 34 feciori burlaci de muncă⁹⁰. Un detaliu important observat în urma lecturării acestui document este regăsirea a multe din numele de familie consemnate la 1831 și în prezent în sat, precum: Pruteanu, Radu, Fasolă, Zbârnă, Ungureanu, Buzdugă, Bălan, Neagu, Bucur, Brânză, Vrâncianu⁹¹.

⁸³ *Ibidem*, f. 45v. Aceeași scutire a fost dată și de domnul Alexandru Callimachi la 3 iulie 1795 (*Ibidem*, f. 46-46v).

⁸⁴ *Mocan* = Persoană care posedă turme de oi sau se ocupă de îngrijirea oilor; cioban, păcurar (sursa: <https://dexonline.ro/definitie/mocani/definitii>, accesat: 07/02/2024).

⁸⁵ *Cojan* = 1. Poreclă dată țăranilor din Muntenia de către ardeleni. 2 Nume depreciativ dat de locuitorii din zone muntoase și deluroase țăranilor de la șes. 3 Nume întrebuințate pentru a face distincția între mocanii de la plai și podgorenii de la vale (sursa: <https://dexonline.ro/definitie/cojan>). Această diferențiere a populației a fost remarcată și de alți cercetători. A se vedea: Pompiliu Poghirc, *Satul în Colinele Tutovei. Studiu geografic*, București, Editura Științifică, 1972, p. 92; Dorinel Ichim, Constantin Popa, *op. cit.*, 101. O diferențiere remarcată în jurul anului 1890 era că satele de „mocanii au dialectul lor muntenesc”, iar despre vestimentația lor se arată că: „satele unguerești au portul lor, tot așa și mocanii din satele Corni și Glvănești au portul locuitorilor de la munte” (Cf. Theodor N. Ciuntu, *op. cit.*, p. 239-240).

⁸⁶ Dorinel Ichim, Constantin Popa, *op. cit.*, p. 63-63.

⁸⁷ Corneliu Istrati, *Condica vistieriei Moldovei la 1803*, Iași, Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”, 2010, p. 119.

⁸⁸ Idem, *Condica Vistieriei Moldovei din anul 1816*, Iași, Editura Academiei Republicii Socialiste România, 1979, p. 47.

⁸⁹ *Ibidem*.

⁹⁰ ANI, *Vistieria Moldovei, 177/1831*, f. 22v - 26.

⁹¹ *Ibidem*.

În contextul evenimentelor din anul 1848 guvernul Țării Moldovei a început să-i aresteze pe cei implicați în revoluție și să-i monitorizeze pe străini⁹². În zona satului Glăvănești, la 14 aprilie 1848, Isprăvnicia ținutului Tutova a raportat Departamentului Treburilor din Lăuntru că la „ocolul Pereschivului ce să megieșăște cu ținutul Tecuciului, în apărătura Putridenilor, la margine di spre apus, adică în spre ținutul Tecuciu, cătră satul Glăvănești, s-au văzut șapți inși culcați și învâliți cu chebi sau burnuzuri și tot în aceeași zi la ocolul Tărgului s-au ivit alți trii feți bine înarmați cu carabini și îndestule armi la o crașma di pi Jarovăț⁹³. La 16 aprilie, Departamentul Treburilor din Lăuntru a poruncit ispravnicului ținutul Fălciu să organizeze o poteră pentru a-i prinde „negreșit pe acei făptuitori di răli⁹⁴. La 15 aprilie 1849, în corespondența dintre Isprăvnicia ținuturilor Tutova și Fălciu, se arată că, au fost văzuți „de cătră un mazâl din Căbești, anumi Ion Chersăcan, culcați, învâliți cu chebili sau burnuzuri, și nici că putură prepuni ca ci fel di persoani ar fi, în urmare căruia, așa precum locul unde s-au văzut este la ocolu Pereschivului, ci să megiașăște cu ținut. Tecuci, pi di o parte di îndată s-au rădicat potiră alcătuita di(n) slujitori⁹⁵. Despre soarta celor șapte oameni nu s-a mai aflat nimic aceștia fiind căutați prin tot ținutul Tutova și Tecuci⁹⁶.

Până în anul 1833 erau înregistrate 40 de „delle” (plângeri, spețe de judecată) pentru moșia satului Glăvănești⁹⁷. Cele mai multe dintre ele au fost între moșia Glăvănești și moșiile Stănești și Șerpeni, amplasate în partea de N-E a satului Glăvănești, și care aparțineau agăi Manolache Bogdan. Acesta le-a vândut, la 2 decembrie 1829, paharnicului Gheorghe Oprișan⁹⁸. Terenul disputat era situat la granița administrativă dintre ținuturile Tecuci și Tutova, în zona actualului sat Poiana, com. Motoșeni, în partea de NV, cunoscută sub denumirea de Poiana lui Stan⁹⁹. Terenul disputat între mănăstirea Răchitoasa și boierii din familia Bodgan apoi Oprișan, vreme de circa jumătate de secol, a

⁹² Nicolae Iorga, *Despre revoluția de la 1848 în Moldova*, în AARMSI, seria III, vol. XX, 1937-1939, București, 1939, p. 14-15.

⁹³ *Ibidem*, p. 13, nr. XI.

⁹⁴ *Ibidem*.

⁹⁵ *Ibidem*, p. 45-46, nr. XLI.

⁹⁶ *Ibidem*, p. 27, XXI, („7 persoane înarmați și nicunoscuți, ci s-ar fi ivit în pădurile acestui ținut, și după cercetare făcută în cuprinsul ocolului nu s-au putut găsi, pentru care după datoria cu supunire să aduce la știință”. Aceasta era situația la 1 iunie 1848)

⁹⁷ Theodor Codrescu, *Uricariul VIII*, Iași, Tipo-litografia Buciumului Român, 1886, p. 52 (*Condica abețedară pentru a sluji la împărțirea delelor, în ramul judecătorescu, după înrăundirea făcută la 1833*).

⁹⁸ ANI, *Documente*, 1062/59.

⁹⁹ Poiana lui Stan a fost atestată în anul 1838 ca cătun al satului Glăvănești iar mai apoi cu unele intermitențe a fost în componența comunei Glăvănești până la reforma administrativă din anul 1956 când a trecut la comuna Cociu. În 1968 a fost înglobat în actualul sat Poiana din com. Motoșeni (Dragoș Moldovanu (coord.), *Tezaurul toponimic al României. Moldova*, vol. I, Partea 2, București, Editura Academiei Române, 1992, p. 912).

fost în proximitatea cătunului Poiana lui Stan denumită Poiana Bejănosul. Procesul a debutat la 19 ianuarie 1810 când mănăstirea Răchitoasa s-a plâns că „moșia mon(astirii) Sănăteștii pi lângă alte împresurări despre megieși să împresoară la capătul despre răsărit de către lăcuitorii răzăși a satului Poeana”¹⁰⁰. După mulți ani de judecăți și comisii de hotărnicie, la 10 martie 1852, Tribunalul ținutului Tecuci a hotărât ca Poiana Bejănosul aparține de moșia Stăunești (actual sat Cociu, com. Motoșeni) a serdarului Nedelcu Oprișan¹⁰¹. Procesul a fost recunoscut oficial închis abia la 15 septembrie 1864¹⁰².

Tot în zona de N a moșiei Glăvănești, în arealul cuprins între actualele sate Poiana, Cociu, Chetreni și Chicerea, s-a mai disputat un teren între răzeșii din satul Chetreni și moșia Glăvănești a mănăstirii Răchitoasa. Prima acțiune de hotărnicie a celor două moșii datează din 23 februarie 1815 când au fost delimitate de către logofătul Costache Conachi¹⁰³. În mai multe rânduri, locuitorii din satul Chetreni s-au plâns că mănăstirea Răchitoasa le-a împresurat mult teren dinspre moșiile sale, Glăvănești, Băicani sau Petrești și Fătăciuni¹⁰⁴. Începând cu anul 1840, răzeșii din Chetreni au reclamat și au cerut ca mănăstirea să le restituie pământul împresurat¹⁰⁵. Abia în anul 1871, la circa șapte ani după secularizarea averilor mănăstirești, a fost efectuată delimitarea definitivă a moșiei satului Chetreni de către inginerul Gheorghe Buță. S-a constatat că terenurile împresurate erau în sumă de 159 fâlcii și 48 prăjini¹⁰⁶ din care moșia satului Glăvănești luase 7 fâlcii și 19 prăjini¹⁰⁷.

Pentru partea de S a moșiei satului Glăvănești, la 11 august 1843, s-a încheiat o „învoială dintre mon(astirea) Răchitoasa și dumn(ea)ei postelniceasa Casandra Iamandi pentru despărțirea la marginea din gios a moșii mon(astirii) Glăvăneștii și dintre moșiile Dămăcușa, Târzii și Scrofenii, numite acum Podu Turcului, prin care să arată că și moșiile dumisale Iamandi o au mersu în lungime spre răsărit cu capitele în zarea Pereschivului”¹⁰⁸.

Pentru partea de V a moșiei satului Glăvănești au existat dispute cu răzeșii din satul Frumușelul pentru „o bucată de loc numită Vale Sohodolului”, judecată ce a început înainte de 28 februarie 1835¹⁰⁹. Acțiunea judecătorească a fost pierdută de locuitorii din Frumușelul, fapt arătat în hrisovul domnului Mihail Sturza din 5 noiembrie 1836, „după luare aminte ci s-au făcut și de către acel domnesc Divan să găsești că răzășii din numita moșie Frumușălu cu adevărat au pierdut dritul apelatiei cu nedare(a) jalobii de apel în

¹⁰⁰ ANI, M-rea Răchitoasa, XXIII/1.

¹⁰¹ *Ibidem*.

¹⁰² *Ibidem*, XXIII/2.

¹⁰³ ANI, Mănăstirea Răchitoasa, I/14.

¹⁰⁴ *Ibidem*.

¹⁰⁵ *Ibidem*.

¹⁰⁶ Circa 236,02 ha.

¹⁰⁷ *Ibidem*. Circa 10,029 ha.

¹⁰⁸ ANI, Mănăstirea Răchitoasa, XXIII/1.

¹⁰⁹ *Ibidem*, I/6.

legiuitul termen și după art. 374 din Reglement pricina iaste închisă în veci¹¹⁰. La 15 februarie 1837 a fost întocmită și hotarnica privitoare la valea Sohodolului iar hotarnicii „înțelegând toată cuprinderea am făcut întocmai lucrare înputernicind stăpânire(a) moșii Glăvăneștii a mon(a)st(irii)”, locul delimitat „au fost și este din trup Glăvăneștilor sau Sănățești a mon(a)st(irii) Răchitoasa și pi undi au avut stăpâniri și mai dinainte”¹¹¹.

În prima jumătate a secolului XIX moșia satului era administrată prin intermediul unui „posesor”/arendaș care plătea anual mănăstirii o suma de bani. Primul posesor cunoscut al moșiei este atestat în catagrafia din anul 1831 fiind consemnat Nastasă, fiul lui Ioan grecul, iar la observații se arată „grec, posesor al moșiei”¹¹². Un alt arendaș al moșiei este menționat în *Lista moșiilor mănăstirii Răchitoasa* din anul 1851 în care se arată că, moșia Glăvănești era dată în posesie lui Gheorghe Pangrati, începând cu anul 1849, pe trei ani¹¹³. Moșia satului genera anual sume importante care erau livrate mănăstirii Răchitoasa. Astfel, în 1827 moșia satului Glăvănești a generat un venit de 4305 piaștri pentru mănăstirea Răchitoasa a cărei venit total a fost de 28610 piaștri¹¹⁴ (15% din venitul total). În anul 1851, așezământul monahal a avut un venit în valoare de 43740 de galbeni din care moșia Glăvăneștii, cu partea din Năfurtești, au generat 1620 de galbeni¹¹⁵ (3,7% din venitul total).

Din două documente emise în cursul anului 1861 au fost reperate mai multe persoane care aveau un anumit rol în administrarea satului Glăvănești. În primul act emis, la 9 ianuarie 1861, se arată că vornicii și stegarii din satul Glăvănești au dat o adeverință pristavului pădurii (=vâtaf) și pădurarilor prin care au confirmat primirea banilor birului pe 1860. Semnatarii documentului sunt pristavul Nicolai, fiul preotului Spiridon, și pădurarii Gheorghe, fiul lui Iancu Vrânceanu, Vasăli Tilibașa și Ioan Rotariu¹¹⁶. Al doilea act păstrat este din 15 august 1861, când cancelaria comunii Glăvănești a conformat primirea „banii de bir pentru cinci indivizi a citfertului al 3^{le} (1)861 păzitorii pădurii de pi această moșăe Glăvăneștii de la precuvioșia sa părintili Iacov arhimandritul monastirii Răchitoasa” în suma de 86 lei și 10 parale¹¹⁷. Din aceste documente se poate vedea că printre persoanele cu rol administrativ în satul Glăvănești erau: Nicolae Pătule(a), Nicolae Radu, Ioan Bucur județu, Spiridon Buzdugă județu, Nicolae Dediu județu, Costandin Ni(a)gu vornicu¹¹⁸.

¹¹⁰ *Ibidem*.

¹¹¹ *Ibidem*.

¹¹² ANI, Vistieria Moldovei, 177/1831, f. 26.

¹¹³ Idem, Ministerul Cultelor și Instrucțiunii Publice – Moldova, 227/1851, f. 6v.

¹¹⁴ *Documente privitoare la istoria românilor urmare la colecțiunea lui Eudoxiu de Hurmuzachi*, vol. V, suplimentul 1, 1822-1838, București, 1894, p. 20.

¹¹⁵ „Zimbrul”, an II, nr. 17 din 27.08.1851.

¹¹⁶ ANI, Mănăstirea Răchitoasa, XXVI/2.

¹¹⁷ *Ibidem*, XXVI/24.

¹¹⁸ *Ibidem*, XXVI/2, 24.

În *Dicționarul geografic, statistic și istoric al județului Tecuci*, premiată în anul 1894 și tipărită în 1897, Theodor Ciuntu consemna următoarele:

„Glăvănești, sat, face parte din com. Muncel, pl(asa) Zeletin. Situat pe ambele maluri ale pârâului Zeletin, care străbate satul prin centru, de la N la S. Aici se află reșed(ința) comunei.

Are o pop(ulație) de 259 capi de familie cu 969 suflete.

Aici se află o școală mixtă care datează din anul 1879. Localul este închiriat, construcția de gard în stare rea. Se frecventează de 28 copii (27 băieți și 1 față), din numărul de 151 copii (90 băieți și 61 fete) în vârstă de școală¹¹⁹.

Biserica cu hramul «Sf. Nicolae», ce se află situată pe o ridicătură în mijlocul satului este făcută la 1876 de obștia satului, după cum se constată pe inscripția de pe cruce. Anul acesta s-a reparat radical, dându-i se un aspect frumos. Se întreține de locuitori, având și 8 ½ fâlcii (aprox. 12,10 ha).

Teritoriul cătuneii este de 2636 hectare.

Locuitorii foști clăcași ai mănăstirii Răchitoasa au tot teritoriul după ce au fost împrăștiți în 1864 și 1893.

.....
Locuitorii acestui sat se deosebesc de cei din împrejurime, atât prin port cât și prin vorbire. Locuitorii satelor din apropiere îi numesc mocani. Toată gospodăria, cum și hainele bărbaților și ornamentarea caselor o fac numai femeile care sunt de o hărnicie demnă de admirat¹²⁰.

În anexe au fost redată un număr de 28 de documente referitoare la satul Glăvănești, din perioada 8 aprilie 1545 – 10 aprilie 1871. Documentele inedite redată aici au fost identificate la Arhivele Naționale din Iași, în fondurile Mănăstirea Răchitoasa, Vistieria Moldovei și manuscrisele 573 și 573 (Condicile Mănăstirii Răchitoasa).

Prin acest material s-a încercat a fi aduse noi contribuții documentare asupra evoluției istorice a satului Glăvănești din județul Bacău. S-a încercat elaborarea acestui material în speranța că va aduce lumină în unele perioade necunoscute din istoria localității. Pe viitor cercetarea pe această temă va continua prin studierea unor noi documente și știri despre așezările de pe valea Zeletinului.

¹¹⁹ Din totalul copiilor de vârstă școlară doar 18,5% mergeau la cursuri din care: 30% erau băieți și 1,6% fete.

¹²⁰ Theodor Ciuntu, *op. cit.*, p. 93-94. Mai era moșia Glăvănești, proprietate a statului, cu o suprafață de 768 ha, cu trupul Năfurdești sau Capu Dealului. Pădurea, proprietate a statului, avea 380 (544,23 ha) fâlcii, din care trupul Plopu 80 fâlcii (114,5 ha) și Sohodolul 300 fâlcii (429,65 ha) (*Ibidem*, p. 94).

SOME HISTORICAL REFERENCES REGARDING THE VILLAGE OF GLĂVĂNEȘTI
(BACĂU COUNTY)

(Abstract)

The village of Glăvănești, situated in Bacău county, was documented attested in 1428, under the name of Sănătești. The name of Glăvănești appears in the first half of the 16th century, when part of the village was in the possession of the treasurer Glăvan and other relatives of him. The documents from the second half of the 16th century and from the 17th century show frequent changes of owners until 1679 when the village was bought by Enache. Immediately after he bought the village, Enache donated it to the Răchitoasa monastery, his foundation. The village remained the property of the monastery until the secularization of the monastery's assets in 1863. In the appendices of this material, the 28 original documents from the period 1545-1871 present land transactions, property consolidations, border disputes, etc.

ANEXE

1.

1545 (7053) apr(ilie) 8, Huși

Cu mila lui Dumnezeu noi Petru v(oi)e vod domnul Țării Moldovei. Facem știre cu această a noastră carte tuturor cine va vede sau cetindu-se, va auzi că au venit înainte noastră și înainte boerilor noștri Stana și sora ei, Sora, fetele lui Toader Stănilă i nepoți lor Neaga, fata lui Mogoș, și de bună, și de bună¹ voe lor, de nime săliți nici asupriți au vândut a sa driaptă ocană și moșie și dresuri de împărțială ce au avut ei de la domnie mea o bucată de pământ din hotarul Sănăteștilor și cu locu de moară de pe Zeletin. Aceste au vândut slugilor noastre lui Ion Bănilă i frățâne-său, Dămăcușii, i Toader, i Lazor, i Nechitei i surorilor lor, Sorii și Marii, drept una sută șasăzăci zloți tătărăști. Și sculându-se slugile noastre Ion Bănilă i frate-său, Dămăcuși, i Toader, <i> Lazor, i Nechita, i surorile lor, Sora și Marina, au pâlătit toți bani de sus arătați 160 zloți în mâinile Stanei i surorii sale, Sora, i fetelor lui Toader Stănilă, i nepoatei lor, Neagăi, fetei lui Mogoș, înainte noastră și înainte boerilor noștri. Și văzându noi de buna voe lor tocmală și plata deplin noi încă am dat-oo și de la noi și am întărit slugilor noastre Ion Bănilă, frățâne-său, Dămăcuș, i Toader, i Lazor, i Nechita, i surorilor lor Sorii i Marinei, aceia de sus arătată bucată de pământ din hotarul Sănăteștilor cu loc de moară de pe Zelitin ca să fie lor și de la noi uricu cu tot cenitul și fiilor lor, i nepoților, i strănepoților și stră-strănepoților lor și la tot neamul lor ce să va alege mai de aproape neclintit nici odinioară în veci.

Iar hotarul acei bucată de pământ ce iaste din hotarul Sănăteștilor să le fie până unde au hotărât giupănul Huru vornicu de poartă dar despre alte părți să fie după hotarul vechiu pe unde au apucat din veci.

Și spre aceasta iaste credința domniei mele de sus arătată, noi Petru v(oi)e vod, credința preaiubiților fiilor noștri, Ilias i Ștefan, i Costandin, i credința boerilor noștri,

crediința giupănului Hurul vornicu, i Petre Cărcovici, i Borce, i Sturza părcălabi de Hotin, i Danciul Huru, i Miron părcălabi de Neamțu, i Șendro i Tâmpa părcălabi de Cetate Noă, i Petre Varticovici portar de Suceavă, i Iurii spăt(ar), Moghila vist(iernic), Hrabor post(elnic), i Hamza, i Pătrașcu pah(arnic), i Neagul stol(nic), i Plaxa comis, și credința tuturor boerilor noștri ai Moldovei mari și mici.

Iară după viața noastră cine va fi domnu din fii noștri ori din neamul nostru sau or pe cine va alege Dumnezeu a fi domnu în pământul nostru al Moldovii să nu strămute a noastră danie și întăritură și mai ales să le întărească fiindcă ei ș-au cumpăratu pe drepti bani săi.

Și spre mai mare tărie și întăritură a acelor de sus scris am poruncit credinciosului giupănului nostru Mateiaș log(o)f(ăt) să scrie și să spânzure pecete la această carte a domnii mele.

S-au scris în Huși.

L(ea)t 7053/1545 apr(ilie) 8.

ANI, mss. 573 (Condica M-rii Răchitoasa), f. 117 v (Copie).

Ediții: CDM, I, p. 115, nr. 409, trecut cu vâleatul 7054 (1546).

1 Repetiția copistului.

2.

1605 (7113) februarie 3

Altu ispisoc sârbescu tot de la mările sa Erimie Movilă v(oie)vod întru care scrie că au vândut Pintiliuu, <fiul lui> Nistor, nepot lui Dumitru, din a triie parte din satu din Glăvănești giumătate. Aceasta au vândut tot Cârstei ce au fostu vornic mare drept 80 de talere.

зрѣтѣ <7113/1605> фев(р)арне гѣ <3>.

Pecete g(os)pod.

Vel log(ofăt).

ANI, mss. 573 (Condica M-rii Răchitoasa), f. 128 v (Rezumat).

Documentul original în arhiva m-rii Vatoped, nr. 10110, orig. slavon (33,2×21,3 cm), cernală neagră. Cu o trad. de Ioan Stamate, căpitan de dărăbani, în Iași, la 1803 august 9.

Ediții: Petronel Zahariuc, Florin Marinescu, *Documente de la Ieremia Movilă din arhiva Mănăstirii Vatoped*, în *Movileștii. Istorie și spiritualitate românească*, II, *Ieremia Movilă. Domnul. Familia. Epoca*, editori Ștefan S. Gorovei, Maria Magdalena Székely, Sfânta Mănăstire Sucevița, 2006, p. 310, nr. 18 (rezumat după orig.). În acest document se arată că Cârstea vornic a cumpărat de la: „Pintilie, fiul lui Nistor, nepotul lui Dumitru”. CDM, I, p. 285, nr. 1225.

3.**1606 (7114) martie 18**

Un ispisoc sârbesc de la Irimie Movilă v(oi)e vod întru care scrie că au vândut Ionașcu, feciorul lui Toader, și cu semințiile sale lui, și altu Ionașcu, feciorul Nastei, și cu semințiile lor, Roman, toți nepoții lui Ion Bănilă, precum au vândut toată parte lor și a moșului lor a lui Ion Bănilă, din giământate de satu din Glăvănești a triia parte. Aceasta au vândut-o Cârstei ce au fostu vornic mare drept 40 de talere.

Зрді <7114/1606> март(иє) <18>.

ANI, mss. 573 (Condica M-rii Răchitoasa), f. 128 (Copie prescurtată).

Documentul original în arhiva m-rii Vatoped, nr. 10112, orig. slavon (35×22,3 cm), sigiliu domnesc mijlociu, cu o trad. de Ioan Stamate, căpitan de dărăbani, în Iași, la 1803 august 9.

Ediții: CDM, I, p. 295, nr. 1269 (rez după rez de la SJAN Iași, ms. 573); Petronel Zahariuc, Florin Marinescu, *Documente de la Ieremia Movilă din arhiva Mănăstirii Vatoped, în Movileștii. Istorie și spiritualitate românească*, II, *Ieremia Movilă. Domnul. Familia. Epoca*, editori Ștefan S. Gorovei, Maria Magdalena Székely, Sfânta Mănăstire Sucevița, 2006, p. 312, nr. 24 (rezumat după orig.). CDM, I, p. 295, nr. 1269.

4.**1645 (7153) martie 27**

Altul zapis a lui Ștefan și Luca și Dobratie, feciorii Mușei a lui Penteliiu, scriu și mărturisesc cum de a lor voe bună au vândut a lor moșie din satu din Glăvănești, a patra parte din satu, din câmpu, din pădure și cu loc de prisacă și cu vad de moară, au vândut-o lui Statie vameșul celui mare, drept 7 galbeni să-i fie moșie în veci și să-ș(i) facă și dres domnescu pe această moșie.

Și pentru credință au pus și pecețale.

Лет *зриг <7153/1645> март(иє) къ <27>.

Симмон динакъл писар (?).

ANI, mss. 573 (Condica Mănăstirii Răchitoasa), f. 123, copie prescurtată.

Ediții: DRH, XXVIII, nr. 36, p. 29-30; CDM, II, p. 352, nr. 1766 (rez. după copie).

5.**1648-1649 (7157)**

Alt zapis a lui Ștefan cu maică sa Candachie din Glăvănești cum i s-au prilejit de au căzutu la nevoe mare și n-au avut ce să facă și-au căzut cu rugămintele la Samsonel să-i plătiască capul din nevoe, deci Samsonel i-au dat un cal și l-au scos din temnițe. Și pentru binele acesta i-au dat aceia ce-au avut la Glăvănești din vatra satului un bătrân cu pomăt, cu loc de pământuri, cu loc de fănu și de prisacă, au dat lui Samsonel să să hrăniască până va fi el viu, o au pus-o zălogu până va plăti; calul l-au prețuit drept 20 lei și i-au mai dat Samsonel 4 lei de s-au plătit despre vornice. Și pentru credință au pus pecețile să să știe.

Лет *зрѣз <7157/1648-1649>.

ANI, mss. 573 (Condica Mănăstirii Răchitoasa), f. 123 (Copie prescurtată).
Ediții: CDM, II, p. 406, nr. 2086 (rez.).

6.

<cca. 1649-1654>

Altu zapis a lui Tofan și Luca, văru său, și frate său Dorofie și Ionu, tij fratele lui Dorofie, scriu precum de a lor bună voe au vândut a lor moșie din satu din Glăvănești din apa Zălitinului, despre răsărit a patra parte iar despre apus, a triia parte, cu vatra de sat și cu vad de moară cu aoș de fănu, de amândoâ părțile și loc de prisacă. Ș-au vândut dumisale visternicului Statie drept 14 ughi ca să hie dreaptă moșie în veci și în tocmala aceasta au fost mulți oameni care s-au iscălit.

Fără veleatu¹.
Vasile Făgar.
Popa Ion.
Grigorie.
Plopu.
Dumitru Manceiul.
Vasile Aule vătăman.
Vasile Cârneanul.
Ciomărtan.

ANI, mss. 573 (Condica Mănăstirii Răchitoasa), f. 125 (copie prescurtată).
Ediții: CDM Supliment, p. 227, nr. 687 (rez.), datat după Statie vistier – CDM, II, p. 400, 401, nr. 2054, 2061 (1649-1654).

¹ Scris cu cerneală roșie de copist.

7.

<septembrie – decembrie> 1657

Alt zapis de lui Gavrilă Samsonel ce-au fost slugă la Isar, precum de a sa bună voe au vândut o moșie ce-au fostu zălogită lui din satu din Glăvănești, un bătrân din vatra satului și dintr apă și din țarnă și din fânațe din pomete și din pădure și loc de prisacă și din tot venitul acestu(i) bătrănu a lui Ștefan cu maică sa Candachie. Aceștie au vândut lui Sansonil, sluga lui Isar, iar Sansonil au vândut lui Gheorghie Boul staroste de Putna drept 64 de lei. Și spre credințe au pus peceteile să să știe.

Лет *зрѣз <7166/1657 sept. – dec.>
Apostul.
Sansin.
Ursul.

popa Marcu.
Costandin.
Lazăr.
Ștefan.
popa Grigorie.
Gheorgie.
Dumitrașcu pisał.

ANI, mss. 573 (Condica Mănăstirii Răchitoasa), f. 123v-124 (Copie prescurtată).
Ediții: CDM, III, p. 80, nr. 277 (rez.), datat sept-dec. 7166 (1657), datat după doc din 1657 (7166) oct. 29.

8.

<1657 (7166) octombrie 29>

Altu zapis a lui Ionașcu săn Toderășcu cămărașul, nepotul Cărstei vornicul, precum de a sa voe au vândut driaptă ocenă și moșie cumpăratură de la Tofan Repede și partea lui Dănau din Glăvănești din tot locul din apă, din câmpu, din vatra satului, din fâneațe, din țarnă, din codru și din tot locul ce să va alege parte acelor oameni. Aceste părți le-au vândutu dumisale lui Gheorghită Boul biv cupar drept 15 ughi ca să-i fie moșie în veci ș(i) la tocmala aceasta s-au tământat mulți care s-au iscălit.

Fără veletu¹.

Ionasco săn Toader cămăraș.

Lupul Maghie iscal.

Pătrașcu iscal.

Popa Ion.

Tudosie.

ANI, mss. 573 (Condica M-rii Răchitoasa), f. 124 v (Copie prescurtată).
Ediții: CDM, III, p. 80, nr. 281 (rez.).

1 Scris cu cerneală roșie de copist.

9.

1660 (7168) iulie 1, Iași

† ИѠ СТЕФАН ВОЕВОДА, Б(О)ЖИЮ МИЛОСТІЮ, ГОСП(О)ДА(Л)РЪ ЗЕМЛИ МОЛДАВСКИ. Scriem domniia mia la slugile noastre la Machidon și la Iorga ce-au fostu stolnic. Dămu-vă știre diaca veț vedea cartea domnii meale iară voi să miargeți la <sat> la Benești și la sat la Glăvănești și să străngeți oameni buni și bătrâni, din sus și din gios, și să aliageți toate cumpărăturile și moșiile ce va avia și sluga noastră, Ghiorghită ci-au fost cupar, pre driase ce va avia și pre cum veți socoti și veți aliage cu acei oameni buni, să le puneți seamne și stâlpi să nu fățăriți nici unora, și precum veț alege și veț socoti cu acei

oameni buni să ne faceți știre cu o scrisoare. Aceasta vă scriem domniia mia, într-altu chip să nu faceți. Тоѣ пишем.

Ѓ Ис, в(ъ) л(ѣ)т(ѡ) *зрѣи <7168 / 1660> юл(іе) а̇ <1>.
† СЛАМ Г(ѡ)СП(ѡ)Д(И)НЪ ВЕЛАЛ.

ANI, Mănăstirea Răchitoasa, VI/8, hârtie, orig.; *Ibidem*, VI/9 copie.
Ediții: CDM, III, p. 134, nr. 553 (rezumat).

10.

1663 (7171) februarie 27

ИШ СВЪТРАТИЕ ДАВИЖА БОЕВОД, БОЖ(ИЮ) МИЛ(ОС)Т(ІЮ), Г(ѡ)СП(ѡ)Д(А)РЪ
ЗЕМЛИ МОЛДАВСКОИ. Dat-am carte domnii mele boierului nostru credincios și cinstit
Stamatie postelnicul cel mare și giupănesăi sale Tudoscă spre aceia ca să hie tare și
puternicu cu carte domnii mele a opri și a țâne niște părți de ocană din sat din
Glăvănești, de la ținutul Tecuciului, toată partea Tofan Repede și toată parte lui
Dănă<u> câtă să va alege părțile lor din vatra satului, din câmpu, și din țară, și din fânață,
și din apă, și din pădure și din tot locul cu tot venitul, cât va fi. Care părți de ocană este
dreaptă cumpărătură fratelui dum(n)ilor sale, lui Gheorghie Boul cupariul și el ș-ie ș-au
fost cumpărat de la Ionașcu, feciorul lui Toderășcu cămărașul, nepotul Cărstei
vornicului, din zapise de cumpăratură ce iaste de la mâna lui; iar lui Ionașcu, feciorul lui
Toderășcu căm(i)narul, i-au fost cumpăratură de la Tofan Repede și de la Dănău.
Așijdere, să aibă dumnalor a opri și a țâne iarăș dintr-acel satu din Glăvănești, un bătrân
de ocană, ce iaste parte Candachii și a feciorului ei, Ștefan, din vatra satului, și din
câmpu, și din țarnă, și din fânaț, și din pomețe, și din apă, și din pădure, și cu loc de
prisacă și cu tot venitul. Care parte de ocană au fost pus Ștefan și cu maică sa Candachie
zălog la Sansonel, sluga lui Isar, căci i-a dat de s-au scos dintr-o nevoie ce-au avut Ștefan
și după aceia ei nu ș-au mai răscumpărat ocena ce-au stătut peitoare la Sansonel, iară
după aceia Sansonel el o au vândut-o iarăș lui Gheorghie Boul cuparul din zapise de
cumpăratură ce are de la mâna lui Sansonel. Pentru aceia ca să aibe dumnalor a țâne
aceste părți de ocană cu tot venitul și altul nime să nu cuteze a țâne sau a opri înainte
cărții domnii mele.

И НАМ НЕВЪДЕТ

СЛАМ Г(ѡ)СП(ѡ)Д(И)НЪ ВЕЛАЛ.

Ѓ Ис Лет *зрѣа <7171/1663> фев(р)арне кз <27>.

Leca.

Pecete gospod¹.

ANI, mss. 573 (Condica M-rii Răchitoasa), f. 124 (Copie).

Ediții: CDM, III, p. 211, nr. 939 (rez.).

¹ Desenată de copist.

11.

<ante 1 aprilie 1664>

Un zapis a lui Vasile, feciorul lui Dănău, precum de bună voe lui au vândutu toată parte tătăne său, lui Dănău, din satu din Glăvănești cu vatra de satu, cu vad de moară în Zălitin, cu săpături, cu pometu, cu delnițe, de fănu cu tot venitul ce să va alege. Aceasta au vândut-o lui Ivașco Cârjău și giupănesăi sale, Nastasăi, ca să fie lor moșie în veci. Și pentru credința au pus degetele.

Fără veleatu¹.

Ignat.

Ștefan.

Berdil.

Anton.

Luca.

Ifrimu.

Ermonah Simioan <a> scris.

ANI, ms. 573 (Condica M-rii Răchitoasa), f. 128 v (Copie prescurtată).

Ediții: CDM supliment, p. 260, nr. 806. Datat după Dănău – CDM, II, p. 211, nr. 939 și Ivașco Cârjău – *ibidem*, p. 313-314, nr. 1450. La 1 aprilie 1664 Nastasia, soția lui Ivasco Cârjău, a vândut partea sa din satul Glăvănești lui Statie.

¹ Scris cu cerneală roșie de copist.

12.

1664 (7172) aprilie 1

Adecă eu Nastasăie, fata Dabijăi ce au fost paharnic nepoată de hină Cârstei vornicul, și cu feciorii miei, Ionașcu și Pătrașcu și Anița, scriem și mărturisim cu acest zapis al nostru cum noi de bună voe noastră de nime nevoiți nici asupriți am vândut a noastră driapă ocenă și cumpărătură ce am avut în sat în Glăvănești din a triia parte giumătate ce iaste în țanutul Tecuciului, pre Zeletin, cu loc de eleșteu și de moară și cu loc de pomet am vândut dumisale sulgerului Statie drept 60 de galbeni buni și ne-au plătit domnalui toți banii deplin întru mânăle noastre, deci și drese ce am avut de întăritură de la Irimie Movilă v(oe)vod pre aceia din a trie parte din sat din Glăvănești giumătate încă am dat dumisale sulgerului Statie.

Așijdere avându dumisale și parte Rusei giumătate de iaz din iazul de gios și parte lui Tofan Repede despre apus din vatra satului, și din țarnă, și din fânațe, și din păduri, și din tot locul cu tot venitul, ce să va veni de acolo din Glăvănești, însă drese ce am avut pe aceste părți de ocenă ce scriu mai gios nu i-am dat dumisale sulgerului Statie căci că le-am pierdut. Deci să aibă dumnalui a-și face și drese domnești pre acestu zapis al nostru. Și la această tocmală s-au tănplat dumnalui Bogdan comisul și Toader Scărțăș comisul și Iorașcu și Lupașcu, feciori lui Ivașcu, și Dumitrașcu Epure părcălab și Țopa

armașul și Toader Vetriș și Condre și Ursul și Dumitrașco Roșca și Dumitrașco, vornicei de poartă, și Abaza și Simion frate său, feciorul lui Coroiu ce au fost comis, și alți mulți feciori de boieri din curte mării sale lui vodă. Aceasta scriem și mărturisim și pentru mai mare credință ne-am pus și peceteile și iscălit-au și acești boeri ce scriu mai sus.

Și eu Toader diacul am scris ca să să știe.

ЛЕТ *ЗРДВ <7172/1664> АПР(ИЛИЕ) А <1>.

Nastasăia fata Dabijii ce au fost pah(arnic).

Bogdan co(mis)ul.

Dumitrașcu Roșca.

Ionașcu sãn Nastasăe iscal.

Toader Scârțăș.

Vetriș vornic.

Abaza iscal.

Pătrașcu sãn Nastasăe.

Toader Vetriș.

Simion brat Abaza.

ANI, ms. 573 (Condica M-rii Răchitoasa), f. 124v (Copie).

Ediții: CDM, III, p. 233, nr. 1048 (rez.).

13.

1667 (7175) martie 11

Adecă eu, Tănas(ă), feciorul lui Grigore din Fechitești, scriu ș(i) mărturisesc cu acestu zapis al mieu cum eu de bună voe mea de nime sălit nici asuprit am vândut a me dreiaptă cumpăratură din sat din Glăvănești, giuătate de bătrân, care giuătate de bătrănu mi-au fostu cumpăratură de la Tudor de Chilian, aceia am vândut dumisale clucerului State drept 20 de lei, bani buni, și mi i-au plătit dumnalui cluceriu State toți bani deplin. Pentru aceia să fie dumisale driaptă ocenă ș(i) moșie această giuătate de bătrân din Glăvănești, cu tot venitul din câmpu, și din vad de moară, și din săpături, și din pomeș și să aibă dumn(e)alui cluceriu Statie a face și dresă domnești de pre acestu zapis al mieu. Și la tocmala noastră au fostu Ștefan, feciorul lui Răposu, și Ghiorma, feciorul Izbașei, și alți oameni buni. Și pentru credința mi-am pus și pecete ca să să știe, și drese ce am avut de la Tudor încă le-am dat în mănule dumisale clucerului Statie.

Și eu Toader din diaconul am scris acestu zapis ca să să știe.

С Илс лет ЗРДЕ <7175/1667> МАРТ(ИЕ) АИ <11>.

Tănas(ă) <pecete>¹.

Ștefan sãn Răposu m-am prilejit la această tocmală².

Gheorma sãn Izbaș Manole ИСКЛ.

<pecete>¹.

ANI, ms. 573 (Condica M-rii Răchitoasa), f. 125 (Copie prescurtată).

1 Sigiliu inelar desenat de copist.

2 Amprentă digitală pusă de copist.

14.

1679 (7187) mai 18

Un zăpis a lui Dimache de(n) Gălați, nepot de soră lui Stătie ce au fost clucer mare, precum scrie și mărturisește că de a sa voe au vândut a sa dreiaptă moșie ce o are danie de la un unchiul <al> său Stătie toate părțile câte sântu la satu la Glăvănești cumpărate de unchiul lui Stătie așijdere toate părțile de la satu de la Băicani care săliște sântu pe apa Zălitinului. Aceste părți câte scrie mai sus în doă săliști le-au vândut dumisale lui Enache cluceriul drept trei sute cincizăci de lei bani de argint și i-au dat lui Enache cluceriul și toate zăpisăle, dresăle câte sânt de la unchiul lui, Stătie, pe aceste 2 săliști, ca să aibă a stăpăni cu bună pace în veci și la această tocmală s-au tămplat mulți care s-au iscălit mai gios.

Ⲅ Ⲙⲁⲥ ⲗⲉⲧ ⲫⲣⲏⲗ <7187/1679> ⲙⲁⲛ Ⲙⲓ <18>.

Dimache vânzător și adeverez.

Toader Palade biv vist(iernic) iscal.

Nicolai clucer iscal.

Costandin post(elnic).

Ionașcu biv pit(ar).

Grigoraș Isar căp(i)t(an).

Mihos martur.

Abaza vor(ic) iscală.

ANI, ms. 573 (Condica M-rii Răchitoasa), f. 125 (Copie prescurtată). Însemnarea copistului la sfârșitul documentului: <Care acestu zăpis este scris deplin și să înțalege mai pe largu din ispisocul mării sale Duca v(oie)vod, care să vede scris față aice mai gios>.

Ediții: CDM, IV, p. 102, nr. 374 (rez.); C. Solomon, C.A. Stoide, *Documente Tecucene*, III, 25, XXXVII (are Dumitrache și Stamate).

15.

1679 (7187) mai 22

Ⲙⲗ ⲘⲥⲔⲁ ⲲⲞⲈⲲⲞⲔ, ⲞⲞⲗⲓⲞ ⲙⲓⲗⲞⲥⲧⲞⲞ, ⲒⲞⲥⲡⲞⲔⲞⲔ ⲗⲉⲙⲓ ⲘⲞⲔⲁⲲⲞⲥⲔⲞⲔ. Adecă au venit înainte noastră și înainte a lor noștri moldovenești boieri, a mari și a mici, boierul nostru Enache, ce au fost clucer mare, și ne-au arătat un zăpis de cumpărătură de la Dimache, nepotul lui Stătie ce au fost clucer mare, pre toate părțile de ocenă și de moșie de la Glăvănești și de Băicani ce sântu pe apa Zălitinului în țanutul Tecuciului care oceni și moșii au fost cumpărături de unchiul său Stătie cluceriul de la Nastasăia, fata Dabijăi ce au fostu pah(arnic), nepoata Cărstei vornicul și de la feciorii ei Ionașcu

și Pătrașcu și Anița, parte lor de ocnă și de moșie din Glăvănești din a triia parte parte din sat giumătate, cu loc de heleștieu, și de moară, cu locu de pomete și cu tot venitul. Așijdere și de la Dumbravă giumătate de bătrân din Glăvănești care au fostu cumpărătură lui Dumbravă de la Ioana, fata lui Toader de Chiliaan. Așijdere din parte Rusei giumătate de iaz din iazul din gios, și parte lui Tofan Repede despre apus din vatra satului și din țarnă și din tot locul cu tot venitul. Așijdere, ce să va alege din Glăvănești și altă parte de ocnă de la Nastasăi, feciorul lui Grigorie, giumătate de bătrân de(n) Glăvănești, din tot locul cu tot venitul, și de la Tofan și Luca și Dorofteiu o parte de ocnă din Glăvănești, a patra parte cu tot venitul. Și a patra parte de ocnă iară din Glăvănești care, parte de ocnă este despre răsărit, cu vad de moară și cu tot venitul. Așijdere, și de la Costandin și Borvină cu surorile lor, Anița și Nazarie și Costanda și Rucsanda, feciorii Bachii căpitanul o parte de ocnă din Băicani și altă parte din Băicani ce să vor alege. Așijdere, și un bătrân și giumătate iarăș din Băicani de la Borvină și surorile lui, Anița, și Nazarie, și Costanda, și Rucsanda, cu vad de moară în Zeletin și cu tot venitul și a cince parte din Băicani cumpărătură lui Costandin și lui Borvină și surorile lor care și mai sus scriu, care le-au fostu și lor cumpărătură de la moșul lor Crețul pitariul de la Nasta și Rusea. Și altă parte de ocnă din Băicani din a patra parte de sat giumătate parte Lupei și a lui Morošanu, nepoți lui Baico, cu tot venitul.

Aceste oceni și moșii și cumpărături și a triia parte despre apus din Glăvănești de la Tofan și Luca și Dorofteiu tot din zăpisiul lor au fost danie date de Statie cluceriul lui Dimache iar Dimache le-au vândut toate dumisale lui Enache cluceriul drept trei sute cincizăci de lei bani gata, și i-au dat și zăpisiile de cumpărătură despre toate părțile de ocnă care au fostu unchiului său lui Statie cluceriul cumpărături.

Pentru aceia și domniea mea dacă am văzut adevărate zapise și cu credințe de la mulți oameni buni am dat și am întărit ca să fie și de la domnia mea drepte oceni și moșii dumisale și giupănesăi dumisale și cuconilor dumisale și uricu și întăritură neclă(n)tit și nerășit în veci.

✠ **И**аc лeт зрпз <7187/1679> мли кб <22>.

Pecete g(os)p(o)d^l.

Miron Costin vel log(o)f(ăt).

Danolache.

ANI, ms. 573 (Condica M-rii Răchitoasa), f. 125-126 (Copie).

Ediții: CDM, IV, p. 103-104, nr. 381 (rez.); C. Solomon, C.A. Stoide, *Documente Tecucene*, III, 25, XXXVIII (are Dumitrache și Stamate).

I Pecete desenată de copist.

Иѡ АНТИХОН КОНСТАНДИН В(О)В(О)Д(А), Б(О)Ж(И)Ю М(И)Л(О)С(ТІ)Ю, Г(О)СП(О)Д(А)РЬ З(Е)М(Л)И МОЛДАВСКОИ). Adecă au venit înainte domnii mele și înainte tuturor a lor noștri moldovenești boeri mari mari¹ și mici părintele și rugătorul nostru Veniamin egumenu și cu tot soborul de la Sfânta mănăstire de la Răchitoasa, unde iaste hramul Pocrovul Sfintei și Preacuratei de Dumnezeu Născătoare și purure fecioara Marie, Maica Domnului nostru Isus H(ri)s(tos), care iaste zidită din temeiu de Enache ce au fost clucer și ne-au arătat câteva zapise încredințate, cu multe mărturii de danie, sfintei măn(ă)stiri și de cumpărături din sat din Răchitoasa și dintr-alte sate care, scrie mai gios, de la Enache ce au fost clucer și de la credincios boierul nostru dumnalui Ilie Enache vel stolnic, fiul lui Enache ce au fost clucer și de la alți ctitori.

Un zapis de la Andonie, feciorul lui Ilie, nepotul lui Ignat, și de la Nechifor și Vasile și Ion, feciori lui Toader, nepoți lui Ilie din Răchitoasa, strănepoți lui Ignat, scriind cum ei de nime săliți nici asupriți, ce de a lor bună voe, au dat danie lui Enache clucerul locu de mănăstire unde iaste acum mănăstire Răchitoasa, parte unchiului lor a lui Istratie, și a Mihului câtă să va alege din câmpu de arat și din fânaș și vad de moară și rămnicu² de pește și din pădure și din tot locul din sat din Răchitoasa.

Un zapis de la Lazor Breahnă și de la Chiriacu Perjul, ginerile Corneanului din Stăniliești, scriind cum de a lor bună voe au dat danie toată parte Cărneanului din Răchitoasa câtă să va alege lui Enache clucerul.

Un zapis de schimbătură de la Ioanu, episcopul de Roman, pe un locu de prisacă ce au fost danie Episcopii de Roman de la răposatul Simion vodă și dresă de întărituri de la alți răposați domni. Au schimbat cu Enache clucerul și-au dat Episcopii 30 de stupi pe acel locu de prisacă.

Un zapis de la Gavril, feciorul Mării, nepot de fată popii din Răchitoasa, și de la Ioniță, feciorul Ilenii, soru Mării, iarăș nepot popii, cum de a lor bună voe au dat danie a cince parte din tot hotarul Răchitoasa lui Enache clucerul parte moșului lor a popii cu tot venitul.

Un zapis de la Mihăilă, fratele lui Iacomie, feciorul lui Ștefan Coroiul, cum de a lor bună voe au dat danie parte lui de ocană de la părinții săi din Răchitoasa câtă să va alege o au dat mănăstirii Răchitoasei.

Un zapis de la Simionu, feciorul lui Penteleiu din Răchitoasa, și de la cumatu-său Ursul și de la alți frați ai lor, cum de a lor bună voe au vândut a cince parte din totu satul Răchitoasa lui Enache clucerul și iarăș au mai vândut a trie parte din doi bătrâni stărpi ce ce iaste parte lui Simonu lui Enache clucerul, drept 30 de lei iarăș din Răchitoasa.

Un zapis de la Ionu, feciorul Năstacului, și de la surorile lui, Malania și Mărie și Armenie și Costanda, și de la frații lor, Vasile și Lupul, cum de a lor bună voe au vândut toată parte tănăne-său a Năstacului din Răchitoasa câtă să va alege lui Enache clucerul, drept 32 lei.

Un zăpis de la Abaza vornicul pe 2 părți de ocnă din Răchitoasa ce au fost cumpăratu o parte de la Cărste, feciorul Lucăi, drept 9 ughi câtă să va alege. Și altă parte de la Lupul, feciorul Năstacului și de la fâmeia lui, Anghelina, parte tătâne-său Năstacului din Răchitoasa, drept 8 lei bătuți. Aceste părți le-au dat Abaza vornicul lui Enache cluceriul. Ș-au mai dat Enache cluceriul alte părți de ocnă aiure lui Abaza vornicul.

Un zăpis de la Ionu, feciorul Tomei Cartacu, cum de la lui bună voe au vândut o parte de ocnă din Răchitoasa boeriului nostru lui Ilie stol(nic) drept 8 lei bătuți.

Un zăpis de la Nechifor, și Vasile, și Ilie, și Lazor și Roșca, feciorii lui Toader Pobircă, cum de a lor bună voe au vândut parte lui Arion călugărul din Răchitoasa lui Enache cluceriul.

Un zăpis de la Ștefan Ghid, feciorul Gafii, nepoată Andreicăi, nepoț Nechitei din Răchitoasa, cum de a lui bună voe au dat danie o parte a lui de ocnă din Răchitoasa câtă să va alege mănăstirii Răchitoasei.

Un zăpis de la Avrămie, nepoată lui Arion călugărul din Răchitiș, și de la bărbatul ei, Arsenie, cum de a lor bună voe au vândut parte lor de ocnă din Răchitoasa lui Toader Pobircu, iară Toader Pobircu au vândut lui Enache cluceriul.

Un zăpis de la Costandin cu toți frații lui și cu surorile lui, anume Obrejie și Ion și Nastasie și Varvara, din Răchitiș cum de a lor bună voe au vândut parte lor din Răchitoasa, giământate de bătrănu lui Dumitrașcu Gheuca.

Un zăpis de la Ursul, feciorul lui Toader Cărțăbaș, cu surorile lui, Mărie și Ana și Anghelina <și> Vărvara, din Răchitiș cum au vândut parte lor câtă să va alege lui Dumitrașcu Gheuca din Răchitoasa, și nepoții lui au dat mănăstirii Răchitoasei.

Un zăpis de la Moise, feciorul lui Grozav din Răchitiș, cum au vândut giământate de bătrănu din Răchitoasa lui Dumitrașcu, ce au fost vornicu de poartă, drept 8 ughi. Așijdere și Toma, feciorul lui Grozav, fratele lui Moisi au vândutu parte Boldei ce s-au venit din Răchitoasa pentru datorie, ce au fost datoru Boldei Tomei drept 12 zloți lui Dumitrașcu ce au fost vornicu. Ș-au rămas aceste părți de ocnă nepoților lui Dumitrașcu vornicul și le-au dat danie mănăstirii Răchitoasei.

O mărturie de la Neaniul vornicu, ce au fost vornic de poartă, și carte de la Moisi Movilă v(oie)vod cum au dat danie un loc de prisacă Vărnava și feciorii lui Andronic și Ionașcu și Methodie, lui Dumitrașcu ce au fost vornicu. Ș-au rămas nepoților lui Dumitrașcu vornicul și le-au dat mănăstirii Răchitoasei. Așijdere ne au mai arătat câteva zăpise de danie și de cumpărătură din sat din Răchitiș de la ținutul Tecuciului.

Un zăpis de la Ion, feciorul Tomei, lui Cartaz, nepoț lui Costandin Cartaz din Răchitiș, cum de a lui bună voe au vândut o parte de ocnă din Răchitiș dumisale lui Ilie Enache stol(nic) drept 8 lei bătuți.

Un zăpis de la Nechifor și Vasile și Ilie și Lazor și Roșca, feciorii lui Toaderu Pobircu din Răchitoasa, cum de a lor bună voe au vândut toată parte lor din Răchitiș lui Enache cluceriul și iarăși au mai vândut parte lui Arion călugărul din Răchitiș care o au

fost cumpărat tatăl lui Toader Pobircu de la Avrămie, nepoata lui Aarion, drept 20 lei lui Enache cluceriul.

Un zapis de la Ștefan Ghid, feciorul Gahii, fata Andreicăi, nepoț Nechitei din Răchitiș, cum de a lor bună voe au dat danie o parte de ocnă din Răchitiș câtă să va alege mănăstirii Răchitoasei.

Un zapis de la Vasile Veverițe cum au vândut o parte de ocnă din Răchitiș lui Enache cluceriul dreptu 2 ughi care au fost a lui Ștefan Ciobotariul, ginerile lui Toader Pobircu, câtă să va alege.

Un zapis de la Avrămie, nepoata Arion călugărul din Răchitiș, și de la bărbatul ei, Arsenie, cum au vândut parte lor de ocnă din Răchitiș, lui Toader Pobircu drept 5 lei bătuți și 2 ocă ceară iar Toader Pobircu au vândut lui Enache cluceriul.

Un zapis de la Bejan diiaconul, feciorul popii lui Grigore, strănepot popii Mihului Făcău, și de la Toader, strănepot popii Mihului Făcău, cum au vândut părțile strămoșului lor a popii Mihului Făcău din Răchitoasa lui Enache cluceriul drept 20 lei.

Un zapis de la Costandin cu toți frații lui și cu surorile lui, anume: Obreja și Ion și Nastasie și Varvara, din Răchitiș, cum au vândut parte lor de ocnă din Răchitiș lui Dumitrașcu Gheuca, giunărate de bătrân, și au rămas nepoți lui Dumitrașcu Gheuca și au dat danie mănăstirii Răchitoasei.

Un zapis de la Moise, feciorul lui Grozav din Răchitiș, cu au vândut giunărate de bătrân parte lui din Răchitiș lui Dumitrașcu ce au fost vornic de poartă drept 8 unghi. Așjidere și Toma, feciorul lui Grozav, fratele lui Moise, au vândut parte Boldei ce s-au venit din Răchitiș pentru datorie ce au fostu dator Boldea Tomei drept 12 zloți lui Dumitrașcu ce au fostu vornic și au rămas aceste părți de ocnă nepoților lui Dumitrașcu vor(nic) și nepoții lui le-au dat danie mănăstirii Răchitoasei.

Un ispisocu de întăritură de la răposatul Vasilie v(oie)voda lui Dumitrașcu vornicu pre o parte de ocnă din Răchitiș, parte Petri câtă să va alege, ce au fost și Petri cumpărătură de la Vârnavă și de la fâmeia lui, Chirena, și de la feciorii lor drept 30 de talere. Au rămas nepoților lui Dumitrașcu vornicul și le-au dat danie mănăstirii Răchitoasei.

Așjidere, ne-au mai arătat câteva zapise de danie și de cumpărături din săliște din Sparta de la Tecuci.

Un zapis de la Lazor, feciorul lui Brahnă, și de la soru-sa, Zoița, cum de a lor bună voe au dat danie sfintei mănăstiri Răchitoase toată parte lor ce să va alege din Sparta.

Un zapis de la Ulea și de la Cirnila, feciori lui Costache din Horăiata, nepoți Lungului stolnicul, cum de a lor bună voe au dat danie sfintei mănăstiri Răchitoase toată parte lor ce să va alege din Sparta din bătrânul Mălășeștilor.

Un zapis de la Anița, fata Parascăi, nepoata lui Lazor Cotoșa, de a ei bună voe au vândut 3 pământuri și un răzor și o săpătură din Sparta lui Enache cluceriul drept 6 lei bătuți.

Un zăpis de la popa Grigore și de la preuteasa lui, Dochie, cum de a lor bună voe au dat danie sfintei măn(ă)stiri Răchitoasei o parte de ocenă din Sparta câtă să va alege parte unchiului lor a Lupului Tănjălă.

Un zăpis de la Toader, feciorul lui Sidor din Cărna, cum au vândut parte lui de ocenă din Sparta boeriului nostru lui Ilie Enache stolnicul.

Un zăpis de la Veniamin, egumenul, și de la soru-sa³ feciori³ cum ș-au dat toate părțile lor de ocenă ce au avut din Sparta și din ...³ și din ...³ mănăstirii Răchitoasei. Așjidere ne-au mai arătat niște zăpise de cumpărătură de la Țărincuțe.

Un zăpis de la Ionu, feciorul lui Năstacu, cum au vândut a lui ocenă din Țărincuțe mănăstirii Răchitoasei cei stălpită de cătră alți razeși, drept 3 lei.

Un zăpis de la Bejan diiaconul, feciorul popi lui Grigorie, strănepot popi Mihului Făcău, și de la Toader, strănepot popii Mihului Făcău, au vândut toată parte de ocenă de la strămoșul lor, popa Mihul Făcău, ce iaste pre apa Zelitinului, la Țărincuțe și la vale Lupoae, cu săliște, cu vad de moară, cu locuri de prisăci, cu pomeț, cu săpături, cu fânațu, cu tot venitul lui Enache cluceriul, drept 30 lei.

Așjidere așjidere⁴ ne-au mai arătat niște zăpise de danie și de cumpărături din Cărna de la Tecuciu.

Un zăpis de la Lupașcu, feciorul Mării preuteasăi din Fruntești, și de la soru-sa, Anghelița, și cu feciorii lor cum au vândut toată parte moșei lor ce să va alege din Cărna sfintei mănăstiri Răchitoasei drept 8 lei din tot locul cu tot venitul.

Un zăpis de la Crăciun din Cărna cum de a lui bună voe au dat danie 3 pământuri din Cărna și cu locu de prisacă sfintei mănăstiri Răchitoasa care sântu din parte Oanei pitărelui.

Un zăpis de la Vasilica, fata lui Penteliu cum au vândut parte ei de ocenă aleasă din Cărna sfintei mănăstiri Răchitoasei, drept 3 lei.

Un zăpis de la Ștefan, feciorul Cozmii Cerguță, cum de a lui bună voe au dat danie un locu de prisacă de la Cărna pre vâlcea Corbului sfintii mănăstiri Răchitoasei.

Un zăpis de la Toader, feciorul lui Sidor din Cărna, cum au vândut a lor dreaptă ocenă din Cărna sfintei măn(ă)stiri Răchitoasa pre vâlcea Corbului.

Un ispisoc de la răposatul Duca v(oe)voda de Glăvănești și de Băicani scriind pe părțile de ocenă anume ...³.

Un zăpis de la Simion, nepot popii lui Vasile de Fruntești, cum de a lui bună voe au dat danie ocena lui de la Sprie, parte moșului său ce să va alege sfintei mănăstiri Răchitoasa.

Un zăpis de la Simion, feciorul lui Breahnă, cum de a lui bună voe au dat danie un locu de prisacă de la Cucoara pe Zeletin sfintei mănăstiri Răchitoasa.

Un zăpis de la Cautărău călugărul cum de a lui bună voe au dat danie un locu de prisacă la Rogojeni pe Berheciu mănăstirii Răchitoasei.

Un zăpis de la Costandin Polițanul cum au dat danie parte lui de ocenă din Șendrești câtă să va alege mănăstirii Răchitoasei.

Un zăpis de la Ștefan, feciorul Măricăi, nepot Polițanului, cum au dat danie un locu de prisacă la Șendrești lui Enache clucer.

Un zăpis de la Enache cluceriul cum au datu mănăstirii Răchitoasei zece pogoane de vie de la Costești.

Un zăpis de la Savin cofetariul cum de a lui bună voe au sat danie o hliză de vie la Greci mănăstirii Răchitoasei.

Un zăpis de la Pricopie din Iugani cum au vândut 2 pogoane de vie de la Costești lui Enache cluceriul drept 8 lei.

O scrisoare de la Lucaci clucerul cum au dat danie o vie de la Corni mănăstirii Răchitoasei.

Un zăpis de la Grigore Bușilă cum de a lui bună voe au dat danie o vie de la Costești mănăstirii Răchitoasei.

Un zăpis de Ion, feciorul lui Lepădat din Pardosești, cum de a lui bună voe au datu danie un pogon și firtă de vie de la Dobrinești mănăstirii Răchitoasei ce sânt pe Tecucel.

Un zăpis de la Iftimie [cum] de a lui bună voe au dat danie și un pogon și o firtă de vie gata și un pogon vie spână la Costești mănăstirii Răchitoasei.

Un zăpis de la Necula salaș Ceaușul, și de la fâmeia lui, Negrina, și de la cumnatul lui Penteliiu, ficior lui Gheorghisor, cum au vândut 7 pogoane de vie la Costești pe Pereschiu lui Enache cluceriul drept 108 lei.

Un zăpis de la Toader, feciorul lui Toader de Cârna, cum au vândut niște părți de ocenă din Oprișești și din Colunești lui Enache cluceriul.

Un zăpis de la Andonie egumenul și de la Onufreiu proin egumen și de la tot soborul de la mănăstire Sovejii scriind pentru niște vii ce sântu cumpărate de Enache cluceriul de la niște răzeși de Costești și acele vii le-au dat mănăstirii Răchitoasei, și alte vii le-au oprit în sama dumisale de la Cucu iarăși de la Costești iar după moarte lui Enache cluceriul dumnalui Ilie stolnicul și cu fratele dumisale Postalache, feciorii lui Enache cluceriul au dat Sovejii mănăstirii toate părțile ce-au avut în satu în Costești iară nici cu o vie să nu aibă treabă călăgării de Soveja nici ...³ nici a zeciui.

Un zăpis de la Penteleiu, feciorul lui Nistor din Glăvănești cum au vândut Cărstei vel vornic a opta parte giurădate dintru bătrănu din sat din Glăvănești iar nepoții Cărstei au vândut lui Statie cluceriul și un nepot a lui Statie au vândut lui Enache cluceriul.

Un zăpis de la Tiron Baciul cum au dat danie o parte de ocenă din Motășeni mănăstirii Răchitoasei, care au fost danie unchiu său, lui Varticu de la Mărie, fata Tomei.

Un ispisocu de la Duca vodă și câteva dresă de întărituri de la alți răpoșați domni mai denainte pre o poiană cu locu de prisacă ce iaste pre Zălitin mai sus de Sparta în Gura Boroae, despre răsărit unde să chiamă poiana la mănăstire care au fost a lui Ionașcu vornicul. Și lui Ionașcu i-au fost danie de la Statie cluceriul iar lui Statie i-au fost danie de la Anghelușa, giupăneasa lui Chicoș, fata lui Calinu ce au fost med(elnicer), iar lui

Ionașcu au dat danie mănăstirii Răchitoasei care-i făcută de Enache clucerul unde iaste hramul Pocrovul Precistei.

Un zapis de la Ursul, feciorul lui Toader Cărțăbașa, cu surorile lui, Mărie și Ana și Anghelina, și Vărvara din Răchitiș au vândut parte lor din Răchitiș câtă să va alege lui Dumitrașcu Gheuca și nepoții lui au dat danie la mănăstire Răchitoasei.

Pentru aceia văzând domnie mea acele zapise încredințate de danie și de cumpărături sfintei mănăstiri care scrie mai sus, Răchitoasa, am crezut și de la domnie mea încă dăm și întărim cu aceste ocini carele scrie mai sus sfintei mănăstiri ca să hie și de la domnie mea drepte ocini și moșii cu tot venitul.

Uricu și întăritură în veci și altul să nu să amestece.

С Ілс лерт зсе <7205/1697> юл(ие) а <1>.

Vel logof<ăt>.

Savin uricar.

Pecete gospod⁴.

ANI, ms. 573 (Condica M-rii Răchitoasa), f. 58-61 (Copie). Copie nouă la SJAN Iași, M-rea Răchitoasa, I bis/4 (nr. 27) din 17 iunie 1897.

Ediții: CDM, IV, p. 427, nr. 1933 (rez.).

1 Repetiția copistului.

2 Iaz cu pește.

3 Spațiu necompletat.

4 Desenată de copist

17.

1696 (7205) octombrie 15

Altă carte tot de la măria sa Antioh Costa(n) din v(oie)vod ca să fie volnic egumenul de la mănăstire Răchitoasa cu carte domnii sale a țâne a lor driaptă ocenă din satu din Glăvănești carele le iaste lor danie sfintei mănăstiri de la Enache, ce au fostu cluceru, dată de multă vreme de cându au fostu biv Enache cluceriu. Iar cui v-ar păre cu strănbul de-i va păre cu strănbul să-ș aducă dresăle de față ș-altul să nu să amestece.

зсе <7205/1696> окт(врие) еї 15.

Pecete g(os)pod¹.

SJAN Iași, ms. 573 (Condica M-rii Răchitoasa), f. 126v (Copie prescurtată).

Ediții: CDM, IV, p. 414, nr. 1870 (rez.).

1 Desenată de copist.

Иѡ Антиоѡхъ Костандинъ в(о)е)в(о)дъ, в(о)ж(и)ю милост(ѣ)ю, г(о)с(п)с(ь)дрѣ земли М(о)л(д)авск(о)и. Adecă s-au părăt de față înaintea domniei mele și a tot sfatul nostru Burciul și Ion, cumnatul Burciului, și Postolache și Grigorie Toporaru și alte sămințai a lor cu cinstit și credincios boierul nostru dumnalui Ilie vel stolnic zicându precum au și ei moșie în satu în Glăvănești, ce-i pe apa Zălitinului în ținutul Tecuciului și au scos și niște urice vechi trăgădu moșie de pe Ilinca, fata lui Ion Bănilă, care să răspunde în urice zicându ei că sântu dintr-ănsul, iar dumnalui Ilie stolnicul scos-au un ispisoc înainte divanului domniei mele de la Irimie Movila v(о)е)в(о)дъ, întru care scrie precum au vândut Ionașcu, feciorul lui Toader, și cu semințaiile lui și altu Ionașcu, feciorul Nastei, și cu sămințaiile lor, Roman, toți nepoții lui Ion Bănilă, precum au vândut toată parte lor și a moșului lor, a lui Ion Bănilă, din giumătate de satu din Glăvănești a triia parte Cărstei ce au fostu vornic mare deci socotit-am domnie mea împreună cu tot sfatul nostru văzându precum s-au aflat moșie acestor oameni dintru care s-au răspunsu ei vânzându-i Cărstei vornicul din veleat 7114 <1605-1606>, care sânt de cându s-au vândut 91 de ani, deci domnie mea împreună cu tot sfatul nostru am dat rămas pe Burciul și pe cumnatu său, Ion, și pe Postolache, și pe Grigorie Toporaș și pe toată sămințaiile lor ca să nu mai aibă ei triabă nici moșie la sat la Glăvănești pentru căci s-au aflatu vânduți precum mai sus scrie, ce să aibă dumnalui stolnicul Ilie a țâne această parte de ocenă din Glăvănești cu bună pace despre tot neamul lor. Așijdere ne-au mai arătat dumnalui Ilie stolnicul și alte dresă domnești și zapise de cumpărătură de la părintele dumisale Enache cluceriul și de la moșul dumisale Toma Gherghie ce-au fost post(elnic) mare care, cuprinde tot satul Glăvănești a dumisale lui Ilie stolnicul. Pentru aceia și domnie mea încă am dat și am întărit pre cinstit și credincios boierul nostru dumnalui Ilie stolnicul cel mare cu tot satul Glăvănești, care să hie și de la domnie mea dreiaptă ocenă și moșie și giupăneasăi dumisale și cu cuconilor și nepoților și strănepoților și a toată săminție dumnilor sale. Și uric și întăritură neclântit și nerășit în veci și altul nime să nu mai scoale cu pără peste această adevărată carte a domniei mele.

Aceasta scriem și într-alt chip să nu fie.

СЛАМ Г(О)С(П)С(Ь)Д(И)НЬ.

Ѣ Ил(е)т зсе <7205/1697> лв(г)ст и <8>.

Neculai vel logof(ăt).

Neculai Cercez.

Pecete g(os)pod¹.

ANI, ms. 573 (Condica M-rii Răchitoasa), f. 126 (Copie).

Ediții: CDM, IV, p. 429, nr. 1941 (rez.).

¹ Desenată de copist.

Adecă eu, Ilie vel stolnic, și cu frate meu, Apostol, scriem și cu acest zăpis al nostru, cum de a noastră bună voie, am dat parte noastră din Glăvănești, de pe apa Zelitinului, în ținutul Tecuciului, svintei mănăstiri Răchitoasei, unde iaște hramul Maicăi Precistei, cu locuri de prisacă, cu tot locul și venitul ce va fi parte noastră.

Și pentru credință am iscălit amândoi să să știe.

ЛѢТ $\overline{\text{ЗСѢ}}$ <7205/1697> ГЕН(АРИЕ) $\overline{\text{К}}$ <20>.

ИЛИЕ ЕНАКЕ ВЕЛ СТОЛНИК) ИСКАЛ.

АПОСТОЛ ЕНАКЕ ИСКАЛ.

ANI, ms. 573 (Condica M-rii Răchitoasa), f. 127 (Copie prescurtată).

Ediții: CDM, IV, p. 435, nr. 1975 (rez.).

ИШ АНТИОХ КОСТАДИН Б(О)БОД, БОЖ(Ї)Ю МИЛ(О)С(Т)Ю, Г(О)С(П)ОДРЪ ЗЕМЛИ МВОЛАД(С)КО(И). Venit-au înainte domniei mele și înainte a lor noștri moldovenești boeri a mari și a mici rugătorii noștri, egumenul și cu totu soborul de la sfânta mănăstire Răchitoasa, care iaste din temeiu zidită și făcută de răposatul Enache ce au fost clucer mare și de fiul dumisale Ilie Enache stol(nic) cel mare, unde iaste hramul Maicii Precistei și purure fecioara Marie, și ne-au arătat câteva zăpise de danie și de cumpărături svintei mână(s)tiri pe câteva părți de ocenă.

Un zăpis de la ctitori svintei mănăstiri, dum(na)lui Ilie Enache Enache stolnicul cel mare și de la fratele dumisale, Apostol, feciori lui Enache clucerul scriindu cum de a lor bună voie au datu a lor driaptă ocenă și moșie danie sfintei mănăstiri Răchitoas(a) toată partea lor de ocenă din satu din Glăvănești, în ținutul Tecuciului, pe apa Zelitinului, cu tot venitul.

Și au mai arătat și alt zăpis, un zăpis Arion Vărnace și de la fâmeia lui, Iftinica, fata popii lui Macsăn din Benești, și de la cumnatu său, Sandul, și cu fâmeia lui, Ioana, iar fată popii lui Macsăn, scriindu cum de a lor bună voe au datu danie Sfintei mănăstiri Răchitoasăi toată partea socrului lor, popii lui Macsăn, de moșie din satu din Cârna ce să va alege, ce iaste la țănutul Tecuciului, pe apa Zelitinului din parte săliștii din sus, cu loc de casă și cu țărnă și cu fânaț și cu pomeți și cu tot venitul.

Și alt zăpis de la Andreiu, feciorul lui Ursul Pintene, și de la fâmeia lui, Nastasăie, scriindu cum de a lor bună voe au dat danie Sfintei mănăstiri Răchitoasei toată parte lor de moșie și a surorilor lor a Doroftii ș(i)-a Antonii dintr-ace satu din Cârna, din parte din gios, iar la țănutul Tecuciului, pe Zălitin, ca să-i hie sfintei mănăstiri dreaptă ocenă în veci, din vatra satului și din câmpu, cu țărnă, cu fânațe, cu pădure, cu totu venitul, pentru ca să aibă a-i scrie la pomelnicu într-ace sfântă mănăstire.

Mai arătat-u-i-au și un alt zăpis de la Arion, feciorul Nechitei, din satu din Sparta, scriind cum de(-a) lui bună voe au vândut a lui driaptă ocenă și moșie ce au avut de pre tată său Nechita în satu în Sparta la țănutul Tecuciului, din săliște, și din câmpu, cu țarnă, cu fânaț, și din pădure și din săpături, și din vad de moară și din tot venitul, aceia au vândut el egumenului de la ace sfântă mănăstire drept trei lei bătuț.

Și alt zăpis de la Fenica și de la frate său, Toader, feciorii Stratului din Sparta, nepoț(ii) lui Dragoș, scriind cum au fostu luatu ei bani zece lei și un zlot de la mâna lui Leondari ce au fostu pristav la ace sfântă mănăstire Răchitoasa ca să scoață ei stâlpi de triaba mănăstirii și neputându scoate ei stâlpi ș-au dat toată parte lor de moșie, din săliște din Sparta cătu să va alege parte lor de moșului lor, lui Dragoș, cu săpături, în pădure, cu loc de arat, și cu fânaț, și cu vad de moară, și cu pomete și cu tot venitul au dat ei pentru acei bani zece lei bătuți și un zlot bani de argintu.

Mai arătat-u un zăpis de la Petre Tămplău din satu din Diviceni scriindu cum de a lui bună voe au vândut a lui driaptă ocenă și moșie din sat din Diviceni, în țănutul Tutovei, pe apa Bărladului, parte a optu frați și dintr-alt frate trei părți. Care moșie i-au fostu lui de la tată-său și cumpărături de la socru său și parte mănăsa au vândut el dumisale Anițai vorniceasăi, dumisale Mitrii, vornicului celui mare, drept 40 lei bătuți din vatra satului, și din câmpu, cu țarnă, cu fânațu, și din pădure și cu vad de moară în Bărlad și cu tot venitul. Și tot într-acel zăpis scrie cum au vândut Postolache, nepotul lui Andonie, dumisale Anițai vorniceasăi un frate de moșie ce iaste cumpăratură din satu din Diviceani, alături cu pietre Tămplău (?) cu tot venitul drept 10 lei bătuți. Așjidere, tot într-acel zăpis scrii cum au vândut Lecul și cu fâmeia lui, Tudora, doi frați și dintr-un frate a tria parte iar dintr-acestu sat din Deviceni dumisale Anițai vorniceasăi drept 20 lei bătuți, ce i-au fost moșie cumpăratură Savei călugărul. Și tot într-acel zăpis scriindu cum au vândut Doroftie, fata lui Avram, parte ei din trei frați, a patra parte, ce i să va alege dumisale Anițai vorniceasăi, drept 10 lei bătuți cu tot venitul. Și tot într-acel zăpis scriindu cum au vândut Sofronie preoteasa popii lui Ciomărtan doi frați și dintr-alți doi frați a cince parte, și dintr-alt frate, a Tudoscăi, fata Savei, a tria parte, ce i-au avut de cumpăratură. Iarăși au vândut dumisale Anițai vorniceasăi drept 15 lei bătuți cu tot venitul. Și iarăși tot într-acela zăpis scriind cum au vândut Surata a trie parte dintr-un bătrân dintr-un frate ce i-au avut ia cu Sava și cu popa Ciomărtan dumisale Anițai vorniceasăi drept 10 lei bătuți, cu tot venitul. Și tot într-acel zăpis scriind cum au vândut Postolache, feciorul lui Acsântie din Gărbovăț, doi frați și giământate, dintr-un frate ce au avut cu Safta și cu Surata de cumpăratură de la Călugăriți și de moșie, și dintr-acei doi frați și giământate să alege a cince parte, parte preotesăi popii lui Ciomărtan, iar parte Curițai și Alepădatei și Alexandrei au vândut-o toată dumisale vornicesăi, drept ...¹sprezăce lei bătuți cu tot venitul, tot dintr-acel sat din Deviceni, aceste părți de ocenă toate le-au vândut ei dumisale Anițai vorniceasăi încă hiind dumnaei rămas săracă de altu soțu de Ion Isar, ce au fostu visternic al doile. Mai arătat-u-ne-au și altu zăpis de la Savin și de la fratele lui, Petre, feciorii Nistrei de(n) Diviceni scriind cum și ei de a lor

bună voe au vândut dumisale Anițai vorniceasăi a lor driaptă ocenă și moșie ce au avut tot într-acel satu în Diviceni, un frate și dintr-un frate a patra parte ce au avut ei de pre părințai lor și doi frați și o cirtă, a patra parte dintr-un frate, parte lui Avram, și a patra parte dintr-un frate a lui Cioarecu Negru drept 40 de lei bătuți, bani gata, din tot locul cu tot venitul, și cumpărându dumnaei Anița vorniceasa, toate aceste părți de ocenă dintr-acel satu din Diviceni au socotit deplin voe dumisale și le-au dat toate danie acei sfinte mănăstiri mai sus pomenită Răchitoasa pentru sufletul părinților dumisale și al dumisale și pentru ertare păcatelor dumnilor sale ca să scrie la sfântul jărtăvnicu pomelnicu într-ace sfântă mănăstire.

Mai arătat-ne-au un zapis de la Tudora Enias din sat din Greci de la Gura Berheciului scriindu cum de a ei bună voe au vândut a sa dreaptă ocenă o vie ce au avut-o făcută cu bărbatul ei, cu Iani păcurariul, o au vândut-o lui Savin confectarul, feciorul Lucăi, drept 30 de lei bătuți bani gata, iar Saven confectariul de a lui bună voe iarăș au datu acea vie sfintei mănăstiri Răchitoasăi danie pentru sufletul lui și a părinților ca să pomenească la sfântul jărtăvnicu în sfânta mănăstire,

Deci și domnie me dacă am văzut acele adevărate zapise de bună credințe, ~~am crezut~~ cu iscălituri și cu peceți de danii și de cumpărături făcute de dinainte, <și->a boeri(lor) din curte și a altor oameni buni de credințe am crezut și dăm și de la domnie mea și întărim svintei mănăstiri mai sus pomenită Răchitoasa cu toate acele părți de oteni precum scrie mai sus din săliște și din câmpu și din pădure și cu livez(i) și cu săpături și cu vaduri de moară și cu locuri de fânațe și cu tot venitul din tot locul ca să hie și de la domnie mea drepte ocini și moșii în veci. Și uricu și întăritură și alt nime să n-aibe a să amesteca preste carte domnii mele.

Ⲫ Ⲙⲥ ⲛⲉⲧ ⲗⲥⲈ <7205/1698> ⲫⲈⲪ(ⲣⲪⲁⲣⲛⲈ) ⲕⲈ <25>.

Vel spat(ar) netâmplădu-să vel logof(ăt).

Pecete g(os)pod¹.

ANI, ms. 573 (Condica M-rii Răchitoasa), f. 127-128v (Copie).

Ediții: CDM, IV, p. 437, nr. 1982 (rez.).

1 Necompletat.

2 Pecete desenată de copist.

Numele oamenilor	Preoți în slujbă	Țarcovnici, dascăli și proci	La ce anumi biserică și praznic bisăricii	Bătrâni nevolnici	Văduvile	Mazăli	Rupțași	Ficiori de prevelegheți și alții fără dare	Birnicii havalieții	Slugile scutte	Acei fără căpătăiu	Feciori burlaci de muncă	Documenturile și adeverirea tragerii	
Preot Spiridon sãn Ioan Focșãnian	1											1		
Preot Ioan sãn Toader Cojocarul	1		Sv(ãntul) Necolai									1		
Preot Spiridon sãn preot Spiridon	1													
Preot Neculai sãn Preot Ioan	1													
Preot Ioan sãn Ioan Conache	1													
Petre sãn Nãstasã Cãzãnian					1									
Vasile sãn Stan Marcu				1										
Constãndin sãn Neculai Fumrul				1										
Ioan sãn Gheorghe Prutian				1										
Ioan sãn Pavãl Hãncul				1								1		
Neculai sãn Vasile Vrãncian				1										
Ioan sãn Alexandru				1										
Gheorghe sãn Radul				1										
Stãnciul sãn Vasile Fasolã				1										
Radul sãn Vasile Picior bãtrãn				1										
Ioan sãn Ionițã Cerne				1										
Florea sãn Telibașa				1										
Ștefãn sãn Hãnganul				1										
Ion sãn Costãndin Rotarul				1										

Crăciun sãn Radul Colonescul				1									
Radul sãn Ioan Zbãrnã				1								1	
Ion sãn Janga Știrlã				1									
Nica sãn Voine Ungurian				1									
Gheorghe sãn Barbu Ciobotoarul				1									
Neculai sãn Rãușã Buzduga				1								1	
Mihaiu sãn Dumitru Grecul				1									
Nica sãn Mașteiu Ungurian				1								1	
Catrina lui Gheorghe Ungurian					1							1	
Nișuca lui Niagul Muntian					1							1	
Dochișta lui Simion Bunul					1								
Ancușta lui Ioan Bãlan					1							1	
Maria lui Neculaiu Morarul					1								
Ioana lui Ioan Docolicã					1								
Ioana lui Chircu					1								
Maria lui Sandul Grigore					1								
Ana lui Crãste					1								
Maria lui Neculaiu Gãvan					1							1	
Maria lui Moisã					1							1	
Nastasia lui Moisã Lungul					1								
Maria lui Stanciul Budeiu					1								
Maria lui Coman Mãdulariu					1								
				22	14							11	
Suma urmii	5			22	14							11	
Rucsanda lui Gheorghe Buzduga					1								
Mãrina lui Stanciul Vrancean					1								
Ilinca lui Gãsãvoiu					1								

Gheorghe sãn Radul Grigore									1			
Gheorghe sãn Petre Chișãonian									1			
Stan sãn Mane									1			
Ioan sãn Ioan Bucur									1		1	
Gheorghe sãn Coman Marcu									1			
Toader sãn Neculaiu Morariul									1			
Toader sãn Coman Marcu									1			
Sp(i)ridon sãn Ion Bãlan									1			
Vasile sãn Cimpoeș									1			
Ioan sãn Iftimie Dinga									1			
Gheorghii sãn Pascuľ Oglan									1			
	5	4		22	22	1	3	1	21			19
Suma urmii	5	4		22	22	1	3	1	21			19
Solomon sãn Ioan Ungurian									1			
Spridon sãn Ion Gãvene									1			
Neculaiu sãn Maftciu Blende									1			
Gheorghe sãn Ioan Mustața									1			
Toader sãn Ioan Mustața									1			
Ioan sãn Vasile Vrãncianul									1			
Petre sãn Vasile Vrãncianul									1			
Costandin sãn Petre dogarul									1			
Toader sãn Sandul Burne									1			
Radul sãn Vasile Fasole									1			
Toma sãn Neculai dascalu									1			
Stan sãn Fãnga Marin									1			Birnic a satului Dãmãcușã
Ion sãn Mihai rotar holt(ei)											1	Din birnici
Stancul sãn Maftci ciobotar									1			

Suma din urmă	5	4		22	11	1	3	1	55			29	
Grigore sãn Agache Bulmaga									1				
Neculaiu sãn Ioan Mustățã									1				
Coman sãn Dumitru Cocârle									1				
Cozma sãn Nechita Spatarul									1				
Neculai sãn Ioan Focșãnian									1				
Stan sãn Stan Jãnga									1				
Neculai sãn Stoica Marcu									1				
Spridon sãn Gheorghe Prutian									1				
Vasile sãn Petre Chișionianu									1				
Opre sãn Grigore Pelivan									1				
Grigore Prutian										1			
Neculai sãn Neculai Focșãnianu										1			
Neculai sãn Toader Bucur										1			
Neculai sãn Niagul										1			
Gheorghe sãn Stoian Jãnga										1			
Stan sãn Ioan Ungurian										1			
Trohin sãn Vasile Ungurian										1			
Neculai sãn Pricopie										1			
Neculai sãn Alexandru Bostan										1			
Gheorghe Scutarul										1			
Spiridon sãn Stoica Mãnica										1			
Alexandru sãn Grigore morarul										1			
Toader morarul										1			
Ionița sãn Neculai Unte										1			
Dragomir Scutarul										1			
Nãstasã sãn Ioan Grecul												1	Grec posãsor al moșiei

Cu mila lui Dumnezeu, noi Mihail Grigoriu Sturza v(oe)v(o)d, domn Țări(i) Moldaviei. Divanul domnesc prin anaforaua din 21 oc(tom)v(rie) anul următor supt no. 2481 au înștiințat pe domnie noastră că Divanul Țării de Gios cu raportul supt no. 3768 au pridstavilist în revizie aceluia domnesc Divvan della pricinil(o)r dintre monastire Răchitoasa și între răzășii de moșie Frumușălu, țanutu(l) Tecuciului, pentru împresurare o bucată de loc numită Vale Sohodolului, cărie delli făcându-i-să luare aminte s-au gășât că în anul 1835 fevr(uarie) 28 Giudecătorie țanutului Tutovvii, fiind atunce rezadentia acei giudecătorii ocolul în care iaste numita moșie Frumușălu întru de față stăruire amânduror părțil(o)r, adică egumenul monastirii în persoană iar răzășii prin vechili di oi dintre ei și anume Paraschiv Popa și Toader Jămbul au tratarisit acea stăruință, și prin jurnal au închiet a sa săntință în folosul monastirii. De pe care jurnal amânduror părțil(o)r dânduli-să copii, egumenul monastirii au dat înscris de mulțămire la 25 noemv(rie) a aceluiaș an 1835, iar pomeniții vechili a răzășilor au dat în scris de nemulțămire la 30 tot a aceieaș(i) luni noemv(rie). Apoi la 24 a trecutei luni săp(tem)v(rie) Divvanul Țării de Gios au închiet jurnal pentru închiderea dritului de apelație a rămașil(o)r din giudecată, pe temeii că n-au dat jalobă de apel în legiuitul termen. Și că după luare aminte ci s-au făcut și de cătră acel domnesc Divvan să gășăști că răzășii din numita moșie Frumușălu cu adevărat au perdut dritul apelatiei cu nedare jalobii de apel în legiuitul termen și după art. 374 din Reglement pricina iaste închisă în veci. Pentru care ni-au supus spre a să întări hotărâre Giud(e)c(ătoriei) Tutovvii din 28 fevr(uarie) 1835.

Drept acee Domnie noastră în privire că numiții răzăși de moșie Frumușălu au perdut dreptate apelației cu nedare jalobii di apel în termenul legiuit, prin acest hrisov cu a noastră iscălitură și pecite întărim atât pomenita hotărâre a Giudecătoriei Tutovvii din 28 fevr(uarie) 1835 precum și închiere domnescului Divvan spre vecinică curmare a proțăsului în temeii art. 364 din Reglement, urmând întru aceasta credința boeril(o)r domniei noastre mădulări a Divvanului domnesc, dumn(e)al(o)r log(o)f(ăt) Costache Cantacuzino, vor(ni)c Ioan Palade, vor(ni)c Iancu Ca(n)tacuzin, poste(l)nic Ioan Costache, poste(l)nic Gheorghie Sturza și poste(l)nic Petrache Rosăt pentru care poroncim dum(i)s(ale) împlinitorului îndatoriril(o)r de vel log(o)f(ăt) hatmanului Teodor Sturza ca prin locul cuviincios să aducă întru împlinire hotărâre arătată.

Scrisus-au hrisovul acesta la scaunul domniei în orașul Iașii în anul al triile a domniei noastre.

Anul 1836, luna noemv(rie), 5 zile.

Mihail Sturza v(o)v(o)d <m.p.>.

No. 154.

T(eodor) Sturza hat(man) procit <m.p.>.

No. 547.

Director depart(amentului) Iustiției Iacovache Veisa cam(ina)r <m.p.> (?).

23.

1837 februarie 15

După adresa cinstirii giudecăt(oriei) din trecutul an (1)836 de chem(vrie) 17 zile, supt no. 5347, ci ni s-au trimes și însărcinare ci ni s-au pus ca în urmare poruncii cinstitului divan, cu no. 45030, prin cari i să scrii ca să aducă întru împliniri hotărâria dată di cătră Giud(e)c(ăto)r(ia) țin(u)t(ului) Tutovii în pricina urmată între monastirea Răchitoasa cu răzășii din moșia Frumușal pentru o bucată di loc ci esti din adivăratul trup di moșia Glăvăneștilor ci este a mână(stirii), în bunățăit acel jurnal și întărit și prin hrisovul preînălțatului domn di supt no. 154, martie 20.

Mergând la fața locului ci era di pricină acolo între Glăvănești și Frumușal, am cerut mai întâi la pre c(u)v(ioșia) sa arhimandritul Daniil, egumenul mon(a)st(irii) di ne-au arătat ace adivărată copie de jurnal a Giudecăt(oriei) precum și hrisovul gospod pe cari citindu-l cu luare aminte și înțelegând toată cuprinderea am făcut întocmai lucrare în puternicind stăpânire moșii Glăvăneștii a mon(a)st(irii) pi acolo pi undi precum să hotărăște, adecă din priporul³ delmii acei din mijloc din muchia p(i)etrii vechi ce s-au găsit piste Zăletinu spre răsărit a marginii moșii Glăvăneștil(o)r din parte de gios, di unde acum să dispărțăște moșia Frumușal cu capătul di la răsărit și undi am făcut și sămni movili spre știință, și de acolo în sus pe zare dialului ci au rămas despărțitoare întri Glăvănești și între răzășii di Frumușal și prin mijlocul viilor lui Neculai Guțu, i Ioniță Angheluți și vădana Angheluțoae, lăcuiori din sat Frumușal și păr(ă) undi să despărțăște Glăvăneștii de moșia Țăpoaie, în care întră și vale Sohodolului ci au fost și este din trup Glăvăneștilor sau Sănătești a mon(a)st(irii) Răchitoasa și pi undi au avut stăpâniri și mai dinainte. Pentru aceia spre știința s-au dat aciastă mărturie pre cuvioșii sale arhimandritul Daniil egumenul sv(i)n(tei) mon(a)st(irii) Răchitoasa.

1837 fevr(uarie) 15.

Costachi Cihure(a)n med(elni)cer <m.p.>.

Ion St(...) <m.p.>.

1 Coastă de deal sau de munte, pantă abruptă.

24.

1852 martie 10, <Tecuci>

Jurnal

În numile preînălțatului domn Grigorie Alecsandru Ghica voivod stăpânitor Moldovii. Anul 1851, luna de chembri 15 zile Tribunalul giudecătorescu de ținutul Tecucului după înfătoșare în presusfie a relemantei monăstiri Răchitoasa prin vechil D.

cluceru Stefanache Aftanasiu i a părătului d(umnealui) sardarul Nedelcu Oprișan iarăș cu reprezentator D. spatar Costache Pancrate s-au luat în reprezentare proțșul dintre amândouă părțile și din cuprindirea acei s-au văzut.

I. Că mon(astirea) reclamarisind în anul 1834 cum că s-ar înpresura moșia sa Sănăteștii de la acest ținut de cătră moșia Stănuieștii și Șărpenii acum a dumisale sardarului Oprișan, stărui în sfârșit cu verire ca pomenita moșie Sănăteștii să stei cu capătul cel despre răsărit precum din în vechime ar fi fost în zarea dreaptă și firească a dealului unde să desparte ținuturile Tutova de Tecuci iar părătul să apară cu cuvânt că locul pretindat de mon(astire) sub nume de înpresurare nicicum ar fi din trupul Sănătești ci mărginite cu acturi rostitoare de Poena Bejănosu.

II. Că în anul 1828 clasificate fiind locala cercetare a pricinei după regule s-au și urmat însă în neființa proprietarului de Stănuiești precum de toate înpregiurările lămurește hotarnicul mon(astirii) prin socotița sa din 24 mai acel an.

III. Că cu adresul înghinerului ținutul no. 14 din 1849 primindu-să acta în tribunal și înaintându-să cuvenitele lucrări cătră darea legiuitului cursu deși la 1850 mart(ie) 6 prin înfătoșarea înpricinatilor părți i cercetarea documentilor s-au găsit proțșul îngrădit cu acturi domnești dar cu observația domnescului divan cuprinsă prin ofiția no. 2157 șapte(m)vri 7 s-au înapoit acta spre hotărâria proțșului în fondos.

IV. Prin no. 2607, 2608, 793, 794, 2243, 2244, 2947 și 2948 făcându-să legiutele chiemări, astăzi când au fost cel mai de pe urmă termen s-au și înfătoșat prigonitoarele părți precum la început să arată și reprezentatorul mon(astirii) au dat după opis următoarele dovezi:

1. 6936 <1428> iulie 24. Suret de pi hrisovul sârbescu a domnului Alecsandru voivod cel Bun prin care au miluit pi boerul Sănat în pământul Moldaviei cu trii sate.

2. 7036 <1528> mart(ie) 16. Suret de pe ispisocul sârbescu a domnului Petru Rariș voivod prin carile dă și întărești lui Glăvan pisariul și fratilui său Mihul și surorii lor Bălcai între alte moșii și giumatate de bucată de pământ din hotarul Sănăteștilor.

3. 7215 <1706> dechemvrii 6. Copie încredințată di pi hotarnica lui Alecsandru Furcea biv vel căpitan, iscălită și de răzășii i alții magieși, prin care să arată că după ci au măsurat și au stălpit două trupuri de moșie, una săliște Sănăteștii și alta săliște Stănuieștii, apoi au pus un stălp de piatră în deal despre răsărit.

4. 1768 iulie 10. Hotarnica lui Ioan Gardul, vornicu de poartă, pentru moșia Stănuieștii și o parte din Sănătești.

5. 1810 febru(arie) 19. Jalba egumenului mon(astirii) Răchitoasa prin care să tânguește că moșia mon(astirii) Sănăteștii pi lângă alte înpresurări despre megieși să înpresoară la capătul despre răsărit de cătră lăcuitorii răzăși a satului Poena.

6. 1814 avgustu 7. Poronca domnului Scarlat Alecsandru Calimah prin care să poruncești tuturor stăpânitorilor de moșiile ce să megieșăscu cu moșia Glăvăneștii a sv(i)n(tei) mon(astiri) Răchitoasa ca când rânduitul hotarnicu spătar Ioan Jora va mergi la pomenita moșie Glăvăneștii să să înfătoșăzi cu scrisorile la hotărătura ci era a să face.

7. 1819 april(ie) 21. Jalba egumenului de Răchitoasa în deelectul grecescu dată cătră domni și buiardisită în dos la vel logofăt cu no. 3889, prin care să tânguești că moșia sa Sănăteștii pătimizești înpresurare despre megieși.

8. 1819 mai 7. Mărturia vornicului de poartă Fotache Fulger arătătoare despre rădicare în plan a moșiei Sănăteștii împreună cu altile și înpresurare aceștii moșii, la zare despre răsărit de cătră vechilul boerului vor(ni)c Dimitrie Bogdan cu moșiile Șărpenii i Stănuieștii de pe Pereschiv (**Fig. 1**).

9. 1819 mai 8. Mărturia lăcuiitorilor din satu Poeana prin care arată că până atunci în acest sat s-au luat dejmă de sfânta mon(astire) Răchitoasa și nicicum de vor(ni)c Dimitrașcu Bogdan, iar mon(astirea) nicicum n-au intrat până acum în moșiile Stănuieștii.

10. 1830 iulie 10. Poronca divanului Moldavii partea giudecătorească în alăturare cu copia jalbii dată iar de cătră egumenul mon(astirii) Răchitoasa asupra dumisale pahar(ni)c Iordache Oprișan, cumpărătorul de veci a moșiilor Șărpenii și Stănuiești că înpresoară moșiile mon(astirii) Sănăteștii i Glăvăneștii cu hotărătura ci ar vroi a face mărginind pe ispr(a)v(nicul) ținutului Tecuci a cerceta de față cu amândouă părțile spre neobijduire mon(astirii) puind și pietri hotar pi unde să va descoperi dreapta despărțire a moșiilor.

11. 1843 august 11. Învoeala dintre mon(astirea) Răchitoasa și dumniei postelniceasa Casandra Iamandi pentru despărțirea la marginea din gios a moșii mon(astirii) Glăvăneștii și dintre moșiile Dămăcușa, Tărzii și Scrofenii, numite acum Podu Turcului, prin care să arată că și moșiile dumisale Iamandi o au mersu în lungime spre răsărit cu capitele în zarea Pereschivului.

12. 1841 april(ie) 25. Hrisovul domnului Mihail Grigorie Sturza voivod cu no. 69 de judecată ci au urmat între mon(astirea) Răchitoasa, răzășii de Petrești sau Băicani, Drăgoești și Mohorății prin care înbunătățindu-să documenturile de mai sus să hotărăște și pentru despărțire pe din sus a moșiei Sănăteștilor arătându-să că capătul despre răsărit mergi până în zarea Pereschivului.

13. 1819 oc(tom)v(rie) 10. Harta făcută de inginerul vornicul de poartă Fotache Fulger prin care să arată întreg trupul moșiei Sănăteștii i Glăvăneștii și altele, precum și locul înpresurat de moșiile Șărpenii și Stănuieștii.

Asăminea și reprezentatorul dumisale Oprișan au înfățoșat acestea:

1. 7206 mai 17. Zapisu lui Chirieac Bețivu prin care vinde lui Grigori Basoc partea sa de moșie din Poeana Bejănosul din nucu în gios din giumătate din partea Cazacului.

2. 7210 iunie 25. Cartea dumnealui Costandin Duca voivod cătră Mitrea Apostol vel vornic pentru cumpărătura lui Grigori Basoc din Poeana Bejănosul din partea Cazacului ca să înputernicească stăpânirea despre soacra sa Miceasa.

3. 7268 deche(m)v(rie) 20. Zapisu lui Toader Patriche dat lui Vasăle Băncilă i Costandin Chitică și Ioan Huștiuc pentru partea lui Toader sin Grigore Bahacu din Poeana Bejănesii, ci au fost zălog la el pentru o sumă de bani că priimindu banii după

judecata avută cu numiții gineri a lui Basoc întoarce pământul ca ei să stăpânească partea lui din Poeana Bejănosul.

4. 7276 mai 16. Hotarnica di la protopopă Costandin ot ținutul Tutovii, rânduitul de episcopul de Roman, Ionichie, prin care alege partea bisăricii de la Poeana Bejănosul.

5. 7288 ghenar(ie) 11. Hotarnica trupului de moșie Poeana Bejănosul din ținutul Tutovii de la Stefan Mircea, vornicul de poartă, și căpitanu Dimitrie Chicoș, vechil stolnicului Costin Negrea ispravnicu de Tutova, prin care la hotarnica în giur a moșii Stănuești a vornicesii Mariea Bodănesii au ales și parte din Poeana Bejănosul a Irinii Bănciloai, fata lui Basoc, cumpărătură de la Chirieac Bețivu partea sa din Poeana Bejănosul din nucu în gios.

6. 7288 ghenar(ie) 12. Hotarnică de la acei acei mai sus numiți hotarnici care alegând și stălpind de giur înpregiur întreg trupul moșiei Stănueștii a vornicesii Mariea Bogdănesii.

7. 1804 iulie 16. Hotarnică de la poroșnicul Gheorghe Portasie iscălită și de răzășii prin care alegând moșia Șărpenii a neamului Bogeczălör osăbește asămine și Poeana Bejănosul în capătul Stănueștilor.

8. 1805 februarie 14. Răvașul Isprăvniciei de Tutova că Maria Bărărița și Ștefan Patriche să-ș strângă vinitul de pe Poeana Bejănosul stăpănită din vechi de neamul lui Basocu și a lui Patriche urmând în doi și cercetare rânduitu lui de isprăvnicie pentru împlinirea vinitului de la lăcuitorii streini șazători pi Poeana Bejănosul.

9. 1818 ianuarie 9. Spița răzășilor de Poeana Bejănosul curgători din Basocu și fritisău, Patriche.

10. 1818 mart(ie) 26. Zapisul Mariei Bărăriții, fata Irinii Basoceasi, și Sandul Blănaru, nepot ei, i Ștefan Patriche, Costandin Patriche și Costandin sãn Popa, Antohi Patriche, prin care vinde vornicului Dumitrașcu Bogdan partea lor de moșie din Poeana Bejănosul.

11. 1818 august 4. Cartea domnească cătră Isprav(nicul) de Tutova după jalba vornicului Dumitrache Bogdan ca să cercetezi întindirea mon(astirii) Răchitoasa ci face în Poeana Bejănosul a d(umnealui) vor(ni)c(ului) piste hotarăle din vechi a acei Poeni cu luare dejmii întărie de la lăcuitorii d(umnealui) vor(ni)c(ului) și că să înputernicească stăpănire d(umisale) după hotarnicele vechi.

12. 1818 august 4. Asămine carte domnească cătră aga Ioniță Palade ca să cercetezi întindire mon(astirii) Răchitoasa și încălcare hotarălor vechi a Poenii Bejănosul a d(umnealui) vornicului.

13. 1818 august 24. Răvașul isprăvniciei de Tutova după cartea domnească de mai sus rânduindu-să pi postelnicelu Costandin Cimbălă și vătavul Costin Gociu ca să cercetezi hotarăle Poenii Bejănosul și întindere mon(astirii) Răchitoasa.

14. 1818 să(pt)e(m)v(rie) 1. Cercetare rânduiților de isprăvniciei prin care arată că răușii fără de cale au trecut mon(astirea) Răchitoasa piste pietre hotară vechi a Poenii Bejănosul.

15. 1818 săp(tem)vri 2. Răportul Isprăvniciei de Tutova către Logofeția cea mare prin care înconștințazi cercetare făcută la fața locului cu triimetirea și acei cercetări și că mon(astirea) Răchitoasa prin posesorul ei au trecut piste hotarale vechi ci înconjură Poeana Bejănosul a d(umisale) vornicului.

16. 1819 febru(arie) 22. Cartea domnească către ispravnicul Tecuciului că după cercetarea făcută prin Isprăv(nicia) Tutovii dovidindu-să samavolnică cutezare a posesorului de Glăvănești a mon(astirii) Răchitoasa să facă prețăluirea dejmurilor luate în tărie.

17. 1819 april(ie) 16. Cercetare și prețăluirea făcută de către rânduitul de Isprăv(nicia) Tecuciu după poronca domnească de mai sus d(umnealui) pitaru Gheorghe Zota pentru dejmurile ce cu samavolnicie și în tărie s-au dovedit luate de pe Poeana Bejănosul a dum(i)s(ale) vor(ni)c(ului) Bogdan de către posesorul grec a mon(astirii).

18. 1819 april(ile) 19. Raportul Isprăvniciei de Tecuciu către Logofăția cea mare că după cercetare dovidindu-să samavolnicia făcută de către posesorul de la Glăvănești s-au și împlinit după prețăluire toate acele dejmuri luate posesorul și s-au îndestulat pe d(umnealui) vor(ni)c(ul) Bogdan, proprietar Poenii Bejănosul.

19. 1835 ghenar 29. Jurnalul desființatului Divan de Apilație de Țării de Gios în giudecata avută de răpos(atul) spatar Gheorghe Oprișan, atuncea paharnicu, cumpărătorul acestor moșii Șerpenii, Stănueștii și Poeana Bejănosul i doi bătrâni din hotaru Chetrenii, cu răzășii de Poeana Bejănosul și alte neamuri a lor. Prin care jurnal dându-să rămași pi răzășii, să hotărăște ca spatar Oprișan să-ș stăpânească întregi moșiile sale Șerpenii și Stănueștii în care-i de <dă> și Poeana Bejănosul.

20. 1835 iunie 10. Hrisovu domnului Mihai Sturza voivod cu no. 76 întăritoru giudecății cuprinsă prin jurnalul de mai sus a Divanului de Gios din 1835 ghenarie 29.

21. 1844 august 3. Harta gheometrică săvârșită după pravila comisiei de hotărături sub adiverire inginerului statului de la ținutul Tutovii slugerul Gheorghe Filipescu cu no. 97 și supt aprobație asesorului Giudecătoriei Ținutului Tutovii, comisul Gheorghe Lambrino, i hotarniceii, cluceru Vasăle Chicoș și comisu Ioan Neculcescu, prin care plan să arată trupu Poenii Bejănosul și puncturile hotară încungiurătoare ei.

22. 1844 dechemvrie 22. Al doile hrisov domnescu a lui Mihail Sturza voivod cu no. 108 în giudecata avută cu d(umisale) vornicu Lascăr Bogdan cere clemasă a răscumpăra toate aceste de mai sus moșii anume Șerpenii, Stănueștii în care să cuprindă și Poeana Bejănosul și doi bătrâni din Chetrenii cumpărătura spatar Oprișan de la fratile său aga Manolache Bogdan precum asămine și osăbitele cumpărături făcute de spatar Oprișan din nou din hotaru Chetrenii de la răzășii acelu hotar prin dritul cumpărătilor moșii de mai înainte de la fratile dumisale.

23. 1848 săp(temvrie) 1. Testamentul răpostului spatar Gheorghe Oprișan, legalizat la 13 săp(temvrie) același an de înalt preosfințitul acum Mitropolit a Moldovei, Sofronie Miclescul, iar atuncea episcop eparhiot al Hușului, prin care testament între alte rânduri a răposatului spatar Oprișan să lasă cu desăvârșită proprietate legitimă fiului său și

clironom, sardar Nedelcu Oprișan, moșiile Stănueștii, Șărpenii, Poeana Bejănosul, părțile din moșia Chetrenii cu osăbitile cumpărături din nou ci au mai fost precum să arată mai sus.

24. 1848 dechemv(rie) 24. Codicilul sau osăbitul act de orânduire a răpos(atului) spătar Gheorghe Oprișan cu slova și iscălitura răposatului i adiverire a mai mulți marturi și sub șnurul cu pecetea Giudecătorii Ținutului Tutovii la prilejul când s-au trădat prin giudecătorie averea când i-au mai rămas răposatului spatar piste aceea rânduie prin testamentul de mai sus.

25. 1851 decemv(rie) 7. Înscrisul mai multor lăcuitori șazători în Poeana lui Stan, cotună din moșia Sănătești a mon(astirii) numită acum Glăvănești.

Deci coborându-se giudecătoria, cu luare aminte, la documentele înfățoșate de amândouă părțile cu opise au venit în lămurire că deși mon(astirea) cere a să întinde cu capătul moșii sale Sănăteștii la zarea dealului despărțitoriu ținuturilor Tecuciu de Tutova, vrând a să agiuta într-alte docomeente și cu hotarnicile, una din 7215 dechemv(rie) 6 și cea al 2 le din 1768 iulie 10 cuprinsă aceasta și prin domnescu hrisov din 1841 april(ie) 25, no. 69, sub cuvânt că precum acestea ar întinde capătul Sănăteștilor și din sus și din gios până în zare citată așa să să întindă și la locul de pricină, însă din rostirea acestor docomeente văzându-să că ele cuprind a lor întindere la zare numai pentru osăbite hlizi ci stau din sus și din gios iar nicicum la locul de pricină numit Poeana Bejănosu, apoi după niște asămine reclemanta mon(onastire) nici că poate avea cuvânt în cerirea ce face pentru că din docomeentele înfățoșate de partea părătă să dovedești că numita Poeană Bejănosul ca loc rămas ca locu rămas din trupul moșii Stănueștii în stăpânirea răzășilor după zapisul din 7206 mai 17, să găsaște incongiurat cu petri hotar prin două hotarnice, una din 7288 ghenar(ie) 11 și alta din 1804 iunie 16, și cătră aceste cu stăpânirea necurmată cursu de 118 ani trecuți până la cea între reclamanții din 1810, care și această reclamație a mon(astirii) precum și osăbita întindere a dijmei în Poeana Bejănosul la anul 1818. Găsându-să samavolnicească urmare piste vechile hotară a Poenii Bejănosul numai că s-au învinsu dar s-au și dispăgubit pi proprietarul de atuncea de cele samavolnice luate după cum face dovadă documentele de la no. 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17 și 18 înfățoșate de partea părătă încât din acestea vederat să cunoaște că Poeana Bejănosul piste hotarale ci o îngrădesc nicicum s-au întins cu vreo înpresurare în moșia Sănătești a mon(astirii).

Drept aceea Tribunalul sprijănit de presurisăle prințipii hotărăște ca d(umnealui) sardaru Oprișan să rămăi nestrămutat în stăpânirea de astăzi pi Poeana Bejănosul devremi ci s-au descoperit avutor cu bună credinți în aplicația paragrafului 416 din Pravila Țivilă. În acest mai fiind sentenția tribunalului s-au încheet acest jurnal de pi care părților înpricinată să vor da copie legalizată ca partea ci ar rămănea nimulțămită să-ș facă apelația la Divanul respectiv în terminul legiuit de 60 zăle fără punire di cauție așa precum valora proșusul este piste piste¹ comitenția tribunalului.

Iscăliți

Prezădent Ștefan Iamandi.

Asesor Sandu Negrea.
Candidat pahar(ni)c Șarban Crăescu.
Director stol(ni)c Scarlat Motăș.
Și săf mesiu Ioniță Hrisanfie.

Lămurire

Pentru că nici una din părțile înpricinate n-au stăruit ca să-ș primască copia după acest jurnal și să-ș iscălească a lor vroinți, apoi astăzi anul 1852 luna martie în 10 zășe, încredințându-să niște asăminea prin no 635 și 636 s-au trimes prin locul cuvenit ca să li să dei în priimirea lor sib adiverinți arătătoare de a lor mulțămire s-au nemulțămire.

Iscălit

Director stol(ni)c Scarlat Motăș.

Giudecătoria ținutului Tecuci

Copia aceasta cercetându-să și fiind întocmai cu originalul din actă să încredințazi după forme.

Semnături

S(andu) Negri <m.p.>.

Crăescu pah(a)r(nic).

D(irector) Scarlat.

No. 635.

1852 mart(ie) 10.

Cercetat Anton.

I Repetiție sublinitată în text.

ANI, Mănăstirea Răchitoasa, XXIII/1. Copie.

25.

1861 ianuarie 9, <Glăvănești>

Adeverință

Gios iscăliții vornici și stegari satului Glăvăneștii dăm această adeverinți la mână pristavului pădurii moșii Glăvănești și pădurarilor precum că am priimit banii birului de la numiții pi anul 1860 pentru cari li s-au dat aceasta.

Lei	Pă(rale)		
51	-	Pristavului Nicolai săn priot Spiridon pi citfert	1 ^{-iu} și 2 ^{-le}
32	-	Gheorghii săn Iancu Vrânceanu	1 ^{-iu} și 2 ^{-le}
32	-	Vasăli Tilibașa	1 ^{-iu} și 2 ^{-le}
32	-	Ioan Rotariu	1 ^{-iu} și 2 ^{-le}

42	12	Pristav	3 ^{-iu} și 4 ^{-le}
42	12	Gheorghî sãn Iancu Vrãnceanu	3 ^{-iu} și 4 ^{-le}
42	12	Vasãli Tilibașa	3 ^{-iu} și 4 ^{-le}
42	12	Ioan Rotariu	3 ^{-iu} și 4 ^{-le}
12	-	s-au mai analoghisit altã cheltue(a)lã pi citfert al tri(i)le	
Lei	Pã(r)ale	Banii muntariului	
15	-	Di la doi pãdurari	
15	-	Tij de la doi pãdurari tij anul 1860	
30	-	Adicã triizãci de lei am primit banii muntariului	

Eu Nicolae Radu am primit banii.
 Eu Nicolae Pãtule, vichil di mazili, am priimit.
 Eu Ioan Bucur județu.
 Eu Spiridon Buzduga județu.
 Eu Nicolae Dediu județu.
 Pentru cari s-au pus și pecete sãte(a)scã.
 Anul 1861 ghenari 9.

ANI, Mãnãstirea Rãchitoasa, XXVI/2. Original.

26.

1861 august 15, <Glãvãnești>

Adeverințã

În canceleria comunii Glãvãneștii banii de bir pentru cinci indivizi a citfertului al 3^{-le} (1)861 pãzitorii pãdurii de pi această moșãe Glãvãneștii de la precuvioșiea sa pãrintili Iacov arhimandritul monastirii Rãchitoasa.

Lei	Pãr(ale)	Bani politicești
17	10	Necolae Popa
17	10	Gheorghî Comãnimã ¹
17	10	Gheorghî sãn Eancu Vrãnceanu
17	10	Vasãli Tilibașa
17	10	Ioan Rotariu
86	10	Adicã optzãci și șãsã lei zãci pãrale bani politicești pentru care sã adeverește și de giudețu

Eu Ioan Bucur județu.
 Eu Spiridon Buzduga.
 Eu Costandin Ni(a)gu vornicu.
 No. 496.

1861 avgust 15.

ANI, Mănăstirea Răchitoasa, XXVI/24, Original.

¹ Probabil, Comănică sau Comănici. În satul Glăvănești în prezent mai sunt familii cu numele Comănici.

27.

1864 septembrie 15, <Iași>

În numile preînălțatului domn Alexandru Ioan I stăpânitoriu Principatilor Unite Moldova și Valahia, anul 1860, luna octomvr(ie) în 5 zile, Curtea de Apelu a Moldavei priimind în apel pe lângă raport Judecător(iei) district(ului) Tecuciu n. 143 din 1853 ghenarie 19 acta procesului dintre Mănăst(i)r(ea) Răchitoasa cu repos(a)t(ul) sard(ar) Nedelcu Oprișan pentru împresurare(a) moșiei Sănăteștii de cătră moșiile Stănuescei și Sarpenii a sard(arului) Oprișan au fost înapoetă Judecat(o)r(iei) în mai multe rânduri pentru o(a)recare necompletări și apoi completându-se s-au terminat de cateva ori, ear cel mai de pe urmă termin fiind pentru 4 a curentei și acta complectă cu adiverințele tuturor împricinaților stâruitoari la înfățișare n-au fost nici una din părți după așteptare ce s-au făcut până astăzi la orile 2 după amezăzi, apoi Curtia pe puteria dislegării de la pag. 553 a colect(iei), vol(u)m II, recunoaște acest proces legal închis prin părăsirea despre care s-au închiet acest jurnal în așteptaria regulărei ce urmează așa face la înființaria viitoare Curții de Cassație conform cu închieria consiliului publicată prin Monitorul N. 58 din 10 noemvr(ie) 1859.

Subscriși

Manu.

Warlenescu.

Cuza.

Pogor.

Lupașcu.

D(i)r(ector) Petrovan.

Sfs. G. Dimachi.

Principatele Unite Române

Președintele Curții de Apel din Iassy

Copia presentă fiind conformă cu originalul se legalizează

P(entru) preș(edinte) Constantin Cuza <m.p.>.

D(i)r(ector) Petrovan <m.p.>.

Cap se. G. Dimachi <m.p.>.

sept. 1

N. 4894

1864 sept(embrie) 15

28.

1871 aprilie 10

Carte de hotărnicie

Anului 1871 luna aprilie în 10 zile subsemnatul, inginer hotarnic Gheorghii Buța, conform ordonanței Trib(unalui) județului Tutova, sub no. 6974 din (1)869 iunii în 14 zile, urmată după cerirea unora din răzeșii moșii Chetrenii din plasa Pereschiv, comuna Stănuești prin care mă autorizază a le faci hotărătura pământului lor din moșia Chetreni, în conformitația Regulamentului de hotărnicie publicat prin Monitorul Oficial no. 47 din 1868 în urmărirea căruia și conform art. VIII din zisul regulament înaintând legiuitile somațiunii atât către obștia răzeșilor de Chetreni precum și d-lui Ministru de Finanțe cu adresa no. 7 proprietaru moșilor Fătăciunei, pendinte de monast(irea) Răchitoasa, comuna Praja, despre apus și despre nord cu moșile Glăvănești și Petrești, pendinte tot de monast(irea) Răchitoasa, comuna Muncelu, plasa Zeletin, județul Tecuci. Publicat fiind acest termen și prin Gazeta de Focșani, din 7 februarie (1)870 sub no. 6, și după ce au completat dosarul cu toate chitanțele părților figurante, apoi în ziua termenului de 1 iunii (1)870 m-am prezentat în fața locului cotuna Chetreni, comuna Stănuești, unde mai întâi încheind prescript verbal de începerea și înaintarea lucrărilor, s-au prezentat obștia răzeșilor de Chetreni iar din partea d-lui Ministru de Finanțe deși s-au prezentat dl. avocat al statului P. Armașu, însărcinatu cu ordinului său sub no. 7350 din 26 februarie (1)870 la ziua termenului, de 1 iunie, precum probează adiverirea sa în prescriptul verbal de începerea lucrării, însă n-au înfățoșat nici un document atingător de sus zisele proprietăți a statului ca să se pot trece în această hotărnicie iar obștia răzeșilor de Chetreni pe lângă declarația înscrisă ce ni-au adresat au cerut să se unescă întreaga obștie a le faci hotărnicia tuturor părtașilor în acest trup, pe temeiul autorizației Trib(unalului) cerută de către din partașilor răzeși pe lângă cari au înfățoșat cu ofisul următo(a)rile docomenti:

1. Hotărnicia din 1815 februarie 23 a logofătului Costache Conachi, atuncia agă, mărginindu-o în sumă de 963 stânjeni. Osebit au mai înfățoșat trei bucăți hârtii prevăzute în ofisul alăturat la dosar la no. 2, 3 și 4, prin care se adeverești că de la (1)847 încoace însavolnicii li s-au răpit de către foștii igumeni de monast(irea) Răchitoasa o mare parte de loc din moșia lor, Chetreni, cu sus numitele moșii proprietate acum a statului. Așijdere, subsemnatul, în conformitația art. IX din menționatul regulament, am ridicat mai întâi planul moșii Chetreni după stăpânirea de astăzi conform art. XV după cum se vede demarcată pe plan cu coloru roșie în cari am arătat și locul înpresurat de către megieșitele moșii a statului, cari înpresurari se va lămuri prin aciastă hotarnică, atât în stânjeni cât și în fâlci, fiindcă pământul din moșia Chetreni aflat în posesiunea obștii răzeșilor s-au lămurit și deosebit cu movili provisoru despre moșile statului prin osebită hotarnică, a căria lățimi în curmeziș este după cum se arată.

I. Capătului moșii Chetreni despre apus fiind împresurat cu moșia Glăvănești de la movila no. 28 și din direcția petrei no. 1; capătul moșiilor Cociu și Chetreni ce sunt în zarea dealului în cap cu moșia Glăvăneștii și fiindcă fostul egumen a monast(irii) Răchitoasa lăsând adevărata zare s-au întins la acest capăt cu moșia Glăvăneștii și le-a analoghisit după cursul moșii Chetreni, 15 stânjani mai jos.

II. La măsura al doile capătul moșii Chetrenii pe zare despre apus de către moșia Glăvăneștii și Petreștii, măsurați în lățime și pe zare în sus din piatra cu no. 1; colțul moșii Cociu și a Chetrenilor stăpânirii de astăzi până la movila cu no. 27 am găsit-o în sumă de 680 stânjani fiind împresurată moșia Chetreni la acest capăt de către moșia Petrești cu 283 stânjani.

III. La măsura al triile de la piatra cu no. 2, marginea din jos din moșia Cociu, în sus stăpânirea de astăzi a Chetrenilor până la movila cu no. 23 s-au găsit suma de 798 stânjani, fiind împresurată moșia Chetreni de către Petrești cu 163 stânjani.

IV. La măsura al patrule din piatra cu no. 3, după plan, din marginea din jos a Chetrenilor și din hotarul moșii Cociu, în sus, este lățimea de 714 stânjani în stăpânirea de astăzi, fiind împresurată moșia Chetreni de către Petrești și Fătăciune până în moșia Băicanii cu 249 stânjani.

V. La măsura al cincile de pe valea Pereschivului din piatra cu no. 4 marginea din jos a Chetrenilor despre moșia Cociu măsurată în linie dreaptă până la movila cu no. 19, marginea din sus, stăpânirii de astăzi a Chetrenilor este în lățime de 660 stânjani, fiind împresurată moșia Chetreni la această măsură de către moșia Fătăciuni cu 303 stânjani.

VI. La măsura al șasile din piatra cu nr. 5, marginea din jos a Chetrenilor din hotarul moșii Cociu, în sus, peste valea Corciovii și pe zarea dealului deasupra Pereschivului până la movila cu no. 18 este lățimea stăpânirii de astăzi a Chetrenilor de 614 stânjani, fiind împresurată la această măsură moșia Chetreni de către moșia Fătăciuni cu 314 stânjani.

VII. La măsura al șeptile din punctul arătat în plan cu Lit. B, marginea din jos a Chetrenilor și din hotarul moșii Cociu, în sus, măsurându-se iarăși peste valia Corciovii și pe podiș, însă până la movila cu no. 16 este lățimea stăpânirii de astăzi a Chetrenilor de 487 st(ân)j(ini), fiind împresurată moșia Chetreni de către moșia Fătăciuni la această măsură cu 476 stânjani.

VIII. La măsura al optule din movila cu no. 8, și din direcția petrei cu no. 7, capătul moșii Cociu, și prin capătul moșii Chetreni despre răsărit măsurându-se pe zarea despre Chilieni și pe drum, în sus, din movilele cu no. 9, 10 până la movila cu no. 11 pe urmaria zării și drumului după cum el cotește s-au găsit stăpânirea de astăzi a Chetrenilor, la acestu capăt, de 472 st(ân)j(ini), fiindu împresurată moșia Chetreni la acest capăt în lățimi de 491 stânjani de către moșia Fătăciuni.

Apoi după cele descrise mai sus am pășit a deosebi cu movili provizorii locul împresurat din această moșie Chetreni de către moșiile numite.

1. Mai întâi am început marginea Chetrenilor, pe din sus, despre moșia Fătăciuni locului împresurat, partea despre răsărit, începând cu măsura din movila cu no. 11, spre apus

măsurând 58 stânjini am făcut movila cu no. 12. De acolo, abătând stăpânirea cam în jos, la împlinirea de 17 stânjini, am făcut movila cu no. 13, din cari punct abătând stăpânirea cam spre nord la 62 stânjini. Am făcut movila cu no. 14 lângă drum, de acolo tot spre apus și spre podiș la împliniri de 90 stânjini am făcut movila cu no. 15, de acolo abătând stăpânirea Chetrenilor, în sus, la împlinirea de 16 stânjini am făcut movila cu no. 16, de acolo măsurând tot spre apus și cam spre nord pe urmarea stăpânirii, la împlinirea de 103 stânjini am făcut movila cu no. 17 în podiș, în marginea dumberăvii, din cari movilă pornind cu măsura pe urmărirea stăpânirii cam spre nord și pe zare, la împlinirea de 114 stânjini am făcut movila cu no. 18 într-un piscu despărțitor stăpânirii de astăzi a moșii Chetreni despre moșia Fătăciunei, din care punct pornind măsura spre apus și la vale, pe costișă, trecând peste matca Pereschivului, la împliniri de 176 stânjini am făcut movila cu no. 19 în malul drept și în șesul Preeschivului, de acolo mergând cu măsura la dial trecând peste drumul de pe această vale tot pînre Chetreni și Fătăciuni, și pe stăpânirea de față la împliniri de 110 stânjini am făcut movila cu no. 20 între niște scursuri de acolo, tot spre apus și la dial, la împliniri de 101 stânjini am făcut movila cu no. 21, în costiși de unde măsurând tot spre apus și la dial pe stăpânirea de astăzi a Chetrenilor despre Fătăciuni la împlinirea de 184 stânjini am făcut movila cu no. 22, în podușu, din care punct măsurând tot spre apus și la deal al împliniri de 173 stânjini am făcut movila cu no. 23, lângă drumul și în zarea dealului, despărțitori stăpânirii moșiei Chetreni despre Fătăciuni unde la acest punct face colțu moșia Fătăciunei și Petreștii după stăpânirea de astăzi amândouă proprietăți a statului în costile moșii Chetrenii răzășiască. De acolo întorcându-se măsura în sus pe zare și pe drumul de pe această zare prin capitile locului împresurat din moșia Chetrenii de către moșile Fătăciunei și Petreștii, la împliniri de 178 stânjini, am făcut movila însemnată pe plan cu Lit. C până unde trebuie a se întinde moșia Chetrenii în costile moșii Fătăciunei și capătul moșii Petreștii. Din acest punct mergând cu măsura spre răsărit pînre locul împresurat despre Fătăciuni, la 62 stânjini, am făcut movila cu Lit. D. De acolo tot spre răsărit pe podiș, la împliniri de 380 stânjini, am făcut movila în zare, deasupra văii Pereschivului, însemnată pe plan cu Lit. E. De acolo la vale pînre isvoară la 161 stânjini am făcut movila din vale de drumul de pe valea Pereschivului și din jos de un podeț s-au făcut movila cu Lit. J. De acolo tot spre răsărit trecând peste matca Pereschivului la 183 stânjini am făcut movila cu Lit. Z, despărțitoare locului împresurat din moșia Chetrenii de către moșia Fătăciuni. De acolo la deal trecând peste un drumușor și prin pădure, la împlinire de 352 stânjini, am ajuns în zarea dealului unde am făcut movila cu Lit. J, coastile moșii Chilieni și colțul moșii Chetrenii despre moșia Fătăciuni, până la care se cuvine a se întinde cu stăpânirea moșia Chetrenii cu suma de 491 stânjini arătați la măsura al VIII-le din această hotarnică spre îndeplinirea sumei de 963 stânjini a întregului trup a moșii Chetreni cerută de hotarnica din 1815 de mai sus cu cari aceste măsuri granițuindu-se locul împresurat de moșia Fătăciune din trupul moșii Chetreni și cari făcându-se în stânjini analoghișiți complecți de suma de 311 stânjini și aceștia calculându-se în fâlci vine suma de 111 fâlci, 41 prăjini.

2. Pășind apoi a granțului locul împresurat din moșia Chetreni de către moșia Petrești proprietate a statului pendentă de monast(irea) Răchitoasa, începând cu măsura din movila cu no. 23 pusă în dispărțirea stăpânirii Chetrenilor ce face colț locului împresurat de moșia Fătăciunii și Petreștii din zarea dealului Praja din care punct măsurând spre apus trecând peste drumul de pe această zare am ajuns la o movilă făcută de către foștii egumeni a monst(irii) Răchitoasa arătată în plan la no. 24, din cari movilă abătând stăpânirea de astăzi cam în jos, la împlinirea de 176 stânjini, am ajuns în matca văii Moişoe unde am făcut movila cu no. 25. De acolo trecând peste matca văii Moişoe și pe stăpânirea de astăzi la deal alătura cu locul împresurat din moșia Chetreni sub numi de moșia Petrești, la împliniri de 120 stânjini, s-au făcut movila cu no. 26, în costișă. De acolo măsurând la deal spre apus tot marginea pe din sus a Chetrenilor despre locul împresurat de Petrești și tot pe stăpânirea de astăzi la împliniri de 148 stânjini am ajuns în zarea dealului, în capătul moșii Petreștii și Chetrenii, unde s-au făcut movila cu no. 27, ce face colț stăpânirea de astăzi moșia Chetrenii despre moșia Petrești a locului împresurat de Petrești, din care punct pornind cu măsura în sus și pe zare trecând prin locul Frasinului la împlinire de 283 stânjini s-au făcut movila în zare însemnată cu Lit. L, ce face colțu locului împresurat din moșia Chetrenii de către moșia Petrești până la care punct s-au îndeplinit suma de 963 stânjini ceruți de hotarnica logofătului Conachi, cu cari sumă se întregeste moșia Chetrenii. De acolo întorcând măsura spre răsărit și la vale pe din jos de lacul Borșii și pe la obârșia văii numită Borșa și Moişai și la deal până în zarea Prăjii și în colțul moșii Fătăciunii la movilița de pe această zare arătată în plan cu Lit. C, până la care s-au găsit în lungime de 435 stânjini. Cu aceste măsuri granițuindu-se locul împresurat din moșia Chetrenii de către fostul egumen a monast(irii) Răchitoasa cu moșia Petreștii proprietate a statului. Acest loc făcându-se în stânjini analoghiști vini 241 stânjini pe care calculându-se vine 40 fălci, 68 prăjini, lămurindu-se tot odată că acest loc se află în posesiunea foștilor clăcași dat în anul 1865 după legea rurală.

3. Asemenea deosebindu-se locul împresurat a capătului moșii Chetrenii de către moșia Glăvăneștii proprietate a statului pendinte tot de monast(irea) Răchitoasa cu movili provizorii, începând măsura din movila cu no. 28 ce este în direcția petrei cu no. 1, colțul moșiilor Chetrenii și Cociu, în coastile și în zarea despre Glăvănești, măsurându pe drum cam spre răsărit și pe stăpânirea de astăzi a Chetrenilor și îndeplinirea de 149 stânjini sau făcut movila cu no. 29. De acolo în sus pe un drumușor și pe stăpânirea de astăzi la împlinirea de 54 sânjini s-au făcut movila cu no. 30. De acolo mergând despre locul împresurat de Glăvănești la împliniri de 180 stânjini am făcut movila cu no. 31. Din acest punct măsurând tot în sus pe podiș și tot pe stăpânirea de astăzi a Chetrenilor și despre locul împresurat de Glăvănești la împlinirea de 100 stânjini am făcut movilă cu no. 32, din care punct întorcând măsura în jos pe zare la împliniri de 78 stânjini s-au făcut o movilă cu Lit. M, despărțitoari locului împresurat de Glăvănești din moșia Chetreni, de acolo în jos trecând peste un drum și peste o vâlcică la împlinirea de 210 stânjini s-au făcut o movilă în capul dealului Glăvăneștii despărțitoare moșii Glăvăneștii de locul împresurat din moșia Chetrenii însemnată pe plan cu Lit. N, de acolo tot în jos și pe zare despre Glăvănești la împlinirea de 106 stânjini s-au

făcut o movilă în zare însemnată cu Lit. O, din care movilă măsurându-se în jos pe zare 48 stânjini s-au făcut o altă movilă arătată la no. 28, de unde s-au început măsura. Cu măsurile arătate granițuindu-se locul împresurat din moșia Chetreni de cătră moșia Glăvănești și care făcându-se în stânjini analoghiși vine 15 stânjini după cursul moșii Chetrenii, aceștia calculându-se vine 7 fâlci 19 prăjini. Lămurindu-se tot odată că acest loc se află în posesiunea foștilor clăcași, dat după legea rurală din anul 1865 din cotuna Plopu, moșia Glăvănești, comuna Muncelu, din distr(ictul) Tecuci. Pe care această împresurare făcută moșii Chetrenii de cătră foștii egumeni a monast(irii) Răchitoasa, pentru care obștea răzeșilor de Chetreni au și reclamat-o de la (1)840 și încoaci cerând a li se restitui pământul împresurat cu în savolnicie, și că după câti cercetări și comisii urmate la fața locului n-au putut căpăta îndestulări până când aceste proprietăți s-au luat de stat, care cătimi de loc arătat mai sus se lămurește și aici.

No.	Fâlci	Praj(ini)	
1	111	41	Se stăpânesc din moșia Chetrenii cu însavolnicie de către moșia Fătăciuni
2	40	68	Sunt împresurate cu moșia Petreștii sau Băicani date acum foștilor clăcași de pe această moșie
3	7	19	Se stăpânesc din capătul moșii Chetrenii despre apus de către moșia Glăvăneștii date iarăși foștilor clăcași de pe această moșie, care în total făcu
	159	48	

Adică una sută cincizeci și nouă fâlci patruzeci și opt prăjini arătate în plan la no. 1, 2 și 3, deosebindu-se pe lângă movilele provisorii și cu cochide roșii trase de la un punct la altul spre întregirea trupului moșii Chetrenii, după hotarnica din 1815 februarie 15 a logofătului Conachi înfătoșată de răzeși. Considerând că răzeșii, pe lângă hotarnică, au mai înfătoșat și trei bucăți hârtii prin cari se dovedește că de la (1)840 încoace sunt împresurați că către moșiile Fătăciune, Petreștii sau Băicani și Glăvăneștii, proprietăți acum a statului. Considerând că pe lângă hotarnica zisă apoi chiar și figura moșii, dovedește că este împresurată moșia Chetrenii de cătră moșiile statului. Și dar pe temeiul citatei hotărnicii se cuvine a se întregi moșia Chetrenii cu înapoirea locului împresurat de cătră moșia Fătăciunii, Petreștii sau Băicani precum și capătul acestei moșii despre apus de către moșia Glăvăneștii, pentru care făcându-se trei exemplare de hotarnici și trei exemplare de planuri, un exemplar de hotarnică și plan s-au dat reclamanților răzeși, unul asemenea exemplar de hotarnică și plan la Ministerul de Finanse și tot asemenea hotarnica și plan Trib(unalului) județului Tutova.

Inginer hotarnic G. Buță-<m.p.>

G. Gutia (?) <m.p.>

Eu Ioan sãn polcovnic G. Nița <m.p.>
Eu Costantin zãt C. Stoica <m.p.>
Neculai Nița <m.p.>
Eu Ioan zãt C. Popa <m.p.>
Eu Ioan Țanțu <m.p.>
Eu Ioan zãt C. Stoica <m.p.>
Eu Costantin Stoica <m.p.>
Eu Vasãle Stoica <m.p.>
D. Nestor <m.p.>
C. Ioachim (?)
C. Telciu sichelar <m.p.>
(...)¹ Patrichi priut
Ioan Iosip priut
Eftimii Iusãp
U. Muscalu Galan
Eu, vãduva Nastasiia Ionițe Nița
Eu, Costea polcovnicu G. Niți
Eu, Vasãli Nolacu
Eu, Iancu Nistor
G.G. Galan <m.p.>
Eu Toader D. Manole <m.p.>
Vasili Crudu <m.p.>
Neculai Nacu <m.p.>
Gheorghii Țuchis̃ <m.p.>
Eu, Costan(tin) Manole
Eu, Sãmioan Mihãilã <m.p.>
Eu, Costandin Țucar <m.p.>
Eu Tãnasã Samsonu <m.p.>
Eu Nastasãe ...¹ <m.p.>
Eu Margheola ...¹ <m.p.>
Eu Costantin sãn Vasile Gãlan <m.p.>
+ Eu Sp(i)ridon Tiliciu <m.p.>
Eu V. Paraschiva Țuchel <m.p.>
Eu Antohi Tiliciu <m.p.>
Ion Pipã <m.p.>
Eu Manole sãn H. Manole <m.p.>
Eu Anica sãn H. Manole <m.p.>
Vasile I. Toma <m.p.>
Apostu Stoica <m.p.>
Chiriacu Dumii Manoli <m.p.>

D. G(...)¹ <m.p.>
Ghiorghi Manolachi Bulișca <m.p.>
Necula Polcovnicu
Eu, Dumitru Manole <m.p.>
...¹ <m.p.>
Eu ...¹ <m.p.>
Vasăli Stati (?) <m.p.>
Eu ...¹ <m.p.>
Eu, Tache sâ n V. Giosanu <m.p.>
Eu, Zoița V. Popa <m.p.>
Eu Ionu Galan Isacu <m.p.>
Eu Ioan sâ n G. Velicâ <m.p.>
Eu, Gheorghî Bogiu sâ n Nacu <m.p.>
Eu, Căsandra V. Gheorghe Stoica <m.p.>
Eu Ionu Neculai Nița <m.p.>
Eu, Ioan sâ n G. Diiaconu
Eu Ioniți sin C. Stoica <m.p.>
Eu Chiriacu Crudu <m.p.>
Gheorghe I. Stoica <m.p.>
Constantin Gh. Stoica <m.p.>
Ghiorghi Stoica <m.p.>
Anița Vas. Popa <m.p.>
...¹ <m.p.>
Galan <m.p.>

ANI, Mănăstirea Răchitoasa, I/14, orig.

1 Indescifrabîl.

Fig. 1. Planul moșiei și satului Glăvănești din 1819
(sursa: ANIC, fond Planuri – Jud. Tecuci, nr. 6).

Fig. 2. Harta căilor de comunicație din județul Tecuci în anul 1903
(sursa: <http://digitool.bibnat.ro/R?RN=267836034>)